

Radosna MISIJSKI LIST vijest

Apel naših misionarki nakon
razornog potresa

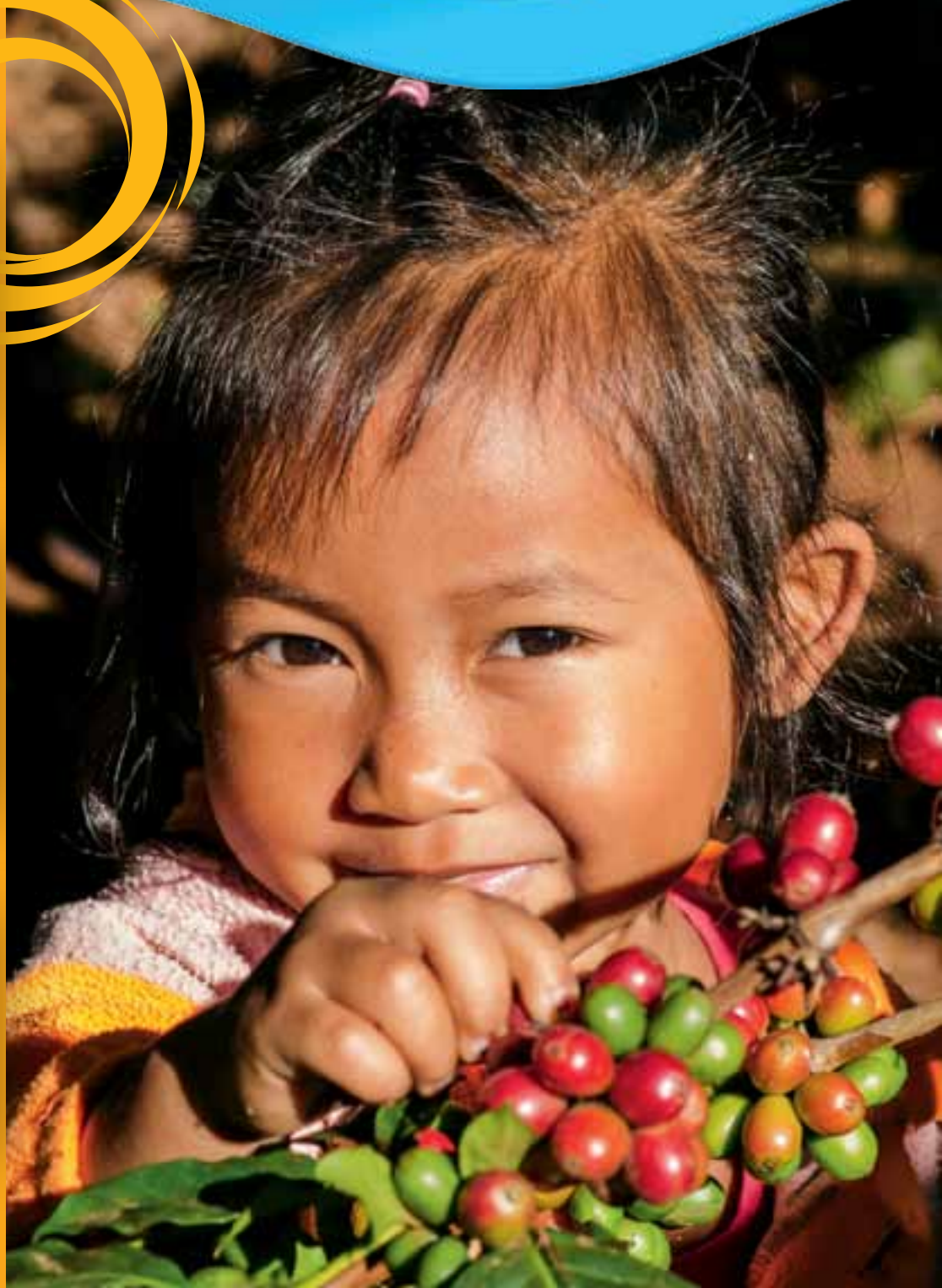
Prve sestre Ugandanke
položile doživotne zavjete

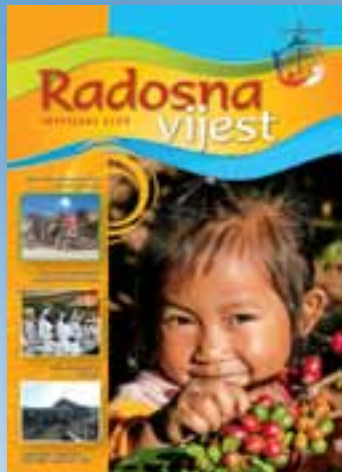

Misija Svetog Križa
Kisongo

Svibanj 2016. • Godina XLV.
Broj 5 (486) • Cijena 8 kn / 2 KM

Apostolat molitve

„Da se u obiteljima, zajednicama i skupinama raširi običaj moljenja Krunice za naviještanje evanđelja i za mir.“

Sadržaj

Uvodnik
U središtu
Iz života naših misionara

Intervju
Apostolat molitve
Vijesti iz Crkve u svijetu

Vijesti iz Crkve u Hrvata

Iz dnevnika jednog misionara
Misijski velikani

Za let si dušo stvorena	3
Mistična dimenzija župne zajednice – odraz Božje prisutnosti.....	4
Apel naših misionarki nakon razornog potresa.....	6
Prve sestre Ugandanke položile doživotne zavjete.....	8
Misija Svetog Križa Kisongo	10
Svijetu treba misijski žar.....	12
Apostolat molitve za svibanj.....	14
Biskupi i regionalni Caritasi zajedno u suzbijanju siromaštva	15
Pjevači Betlehemske zvijezde priznati kao nematerijalna kulturna baština UNESCO-a.....	15
Zaređena dva nova svećenika u Orissi, poprištu protukršćanskog nasilja	16
Čudo obraćenja i krštenja u Kini	16
Predstavljen film „Madrecitas“ o hrvatskim misionarkama u Južnoj Americi	17
Prikazan film „Madrecitas“ u Splitu	17
Milosrdem do dobrih djela	18
Duhovna obnova u znaku Godine milosrđa i misijskog poslanja Crkve	18
“Neka mrtvi pokapaju svoje mrtve“	19
Blaženi Giovanni Battista Mazzucconi.....	21
28. ljetni susret misionara i misionarki u Dubrovniku	23

Impressum

Izdavači: Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini

Glavni urednik: vlč. Antun Štefan; **Zamjenik glavnoga urednika:** don Ivan Štironja

Godišnja pretplata: Hrvatska 90 KN; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD

Tisak: Grafika Markulin, Lukavec; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
Tel. 01/56 35 055
E-mail: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

Kunski žiro račun:
IBAN: HR6323600001101542876
Model: HR99
u polje “Opis plaćanja” navesti svrhu uplate

Devizni račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN HR6323600001101542876
SWIFT CODE: ZABAHR2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 00387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

Za let si dušo stvorena

Razmišljajući što napisati o misionarima za uvodnik svibanjskog broja Radosne vijesti, sjetio sam se velikog Tina Ujevića i njegove pjesme "Igračka vjetrova". Pjesma o životu koji je stvoren za let, dovela me je do priče o divljim guskama.

Piše vlč. Antun Štefan

Pretpostavljam da znate priču o divljim guskama. Divlje su guske ptice selice. One svake jeseni i svakoga proljeća lete tisućama kilometara od svojih ljetovališta do svojih zimovališta i nazad. To je dug, težak i opasan put, a budući da su divlje guske velike i teške ptice, u letenju moraju uložiti puno napora. Nijedna od njih ne bi mogla sama letjeti tako daleko i nikad ne bi stigla do cilja. Zato one lete u jat.

Razvile su poseban način letenja kojeg stručnjaci nazivaju V-formacijom. Guska na čelu formacije je vođa i njezin je posao najteži. Ona mahanjem krila ne samo da leti i održava sebe u zraku, nego stvara zračne vrtloge koji olakšavaju let ostalim pticama iza nje. Zbog tako teškoga posla, ona se brzo umori. Kad guska iza nje osjeti da se umorila, prileti i preuzme ulogu vođe, a umorna odleti na začelje gdje je najlakše letjeti. I tako se u V-formaciji, u pravilnim razmacima, smjenjuju vođe jer je cijelome jat. važno da vođa bude odmoran i snažan. Guske redom preuzimaju tu odgovornu i tešku zadaću. Tijekom dugog leta do odredišta, svaka guska puno puta mora biti vođa. Ima još nešto važno. Iz vlastitoga iskustva svakoj je guski u formaciji jasno koliko je posao vođe naporan i zato mu ne nastoje preoteti njegovu vodeću ulogu, nego mu sve nastoje pomoći. Kad osjete da usporava i da se počinje umarati, gakanjem ga podržavaju i ohrabruju da izdrži još malo.

Postoji puno sličnosti između naših misionara i divljih guski. Evo samo nekih. Kao prvo, misionari su ljudi visina i letenja. Ne lete nikada sami, jer sami ne mogu ništa. Kada preuzimaju ulogu vođe u svojim zajednicama prihvaćaju i zadaću da drugima olakšavaju let.

Računaju na kapacitete i vrijednosti svih članova zajednice, jer za njih, svi članovi imaju nešto lijepo za doprinijeti zajednici. Bore se da uspiju zajedno, a za neuspjeh drugih sebe krive. Spremni su stisnuti zube i podmetnuti leđa kad je teško, ali kada dođe vrijeme, povlače se i puštaju druge na prvo mjesto. Kada lete, nikoga od svojih ne ostavljaju na cjedilu. Od svih "moranja" i "trebanja" u vjeri, sebi uzimaju najljepše – ljubiti druge više nego sebe. Tako to rade naši sveti misionari.

Bog – u kršćanskoj zajednici (9)

Mistična dimenzija župne zajednice – odraz Božje prisutnosti

Poslije uskrsnuća Isusu je stalo da svoje učenike uvjeri u novi način "drugovanja s njime". Naime govor o odlasku njih je uznemirivao, sve dotle da su ga pitali: "Gospodine, hoćeš li u ovo vrijeme Izraelu opet uspostaviti kraljevstvo?" A on je uporno nastojao da shvate da sada oni moraju stupiti na scenu svijeta, daka-ko snagom njegova Duha, a to znači propovijedati evanđelje i uspostavljati novo Božje kraljevstvo.

Muke i radosti s drugačijom Božjom prisutnošću

Ako su apostoli "imali muke" s najavom Isusova odlaska, a što se konačno ostvarilo o njegovu uzašašću na nebo, kako se to tek nama događa? Treba nam, kao i njima, dosta napora u priučavanju na nov način odnosa s Isusom te žive vjere u silu Božju da idemo propovijedati evanđelje do kraja svijeta i biti njegovi svjedoci. Presudno je pritom uvjerenje da nismo sami, već da je Isus prisutan po svojem Duhu "u sve dane – do svršetka svijeta" (usp. Mt 20). Naša muka, po uzoru na apostolsku, konačno prerasta u radost i hrabrost, jer evanđelist Luka kaže da su se s velikom radošću vratili u Jeruzalem (usp. Lk 24, 53) da nastave njegovo djelo, što je uključivalo i mučeništvo.

Razumljivo je da je u počecima, a i danas, u kršćanskoj zajednici pri-

sutno "osciliranje" između muke i radosti, ovisno o tome kako se shvaća i doživljava da je Uskrsli prisutan u ovom svijetu, posebno "među svojim". Ako želimo biti otvoreni, moramo priznati da se i nama češće postavlja pitanje učenika iz Emausa o nekim "drugačijim nadanjima". Zašto treba proći, i to često na "krvavi način", isti Isusov put, što ga posadašnjujemo u euharistiji? Teško prihvaćamo činjenicu da smo zapravo na "proputovanju", ali takvu da radeći za jedan bolji svijet naš život postaje odsjaj neba. Vjerovati nam je da onaj Isus koji je uznesen na nebo naizgled nestao, ali da stalno "izlazi" iz neba i "ulazi" u naš život, preobražavajući ga, dok konačno ne dođe u slavi, definitivno se očituje i, recimo našim rječnikom, proglašiti "pobjednika", Boga u svojim stvorenjima. Tek onda je svemu tomu kraj, ali zapravo početak onoga čemu se samo možemo nadati, za čim čovječje srce zapravo teži. Zato nema mjesta rezignaciji i beznadnosti, jer smo "spašeni", premda još na križnom putu života.

Kultura mistike – nužnost za vjeru u Božju prisutnost

Uza sve to što se trudimo vjerovati da nas Bog nije napustio, štoviše,

Piše dr. Milan Šimunović

da se s njime možemo susretati, osobito u euharistijskom spomen-činu, ipak, makar to čudno zvuči, nama često znade ovladati tzv. crkveni ateizam, premda Crkva još uvijek misli da "ima narod", barem po postotku katolika i nekim okupljanjima. Međutim, htjeli mi to priznati ili ne, kad bi se i među nama provelo istraživanje, poput onoga u Njemačkoj (u povodu *Katholikentaga* – Katoličkog dana, što je jedno od najznačajnijih okupljanja vjernika) još krajem osamdesetih godina, možda bi odgovori bili slični. Naime na pitanje: "Vjerujete li da je Bog živ u svojoj Crkvi ili ne?", ispitanici su se podijelili na tri trećine, jedni odgovarajući negativno, a drugi neodlučno, dok je tek jedna trećina potvrdila da je Crkva zajedništvo u kojem je Trojstveni Bog živ i djeluje po svojem Duhu. Krajnje je vrijeme da priznamo da ne samo "oni drugi", nego i mi sami često izgledamo kao da naš život nema ništa s Bogom, osim što "obavljamo" sakramente, čak i uredno vršimo neke važnije crkvene obveze. Na taj način raste broj obrednih, ali ne i gorljivih kršćana.

Udaljavanje od kršćanskih, odnosno župnih zajednica, osobito s nedjeljne mise, što postaje sve rašireniji fenomen, pokazuje da se Crkva, na

tragu nove evangelizacije, mora daleko više potruditi da bi vjernici shvatili da su pozvani na drugačije okupljanje, u čijem središtu stanuje sam Bog, koji je u Isusu Kristu postao jedan od nas i da po svojem Duhu prebiva među nama. To je ta tajanstvenost, zagonetka, nadnaravnost, a što znači mistika, što mora odlikovati kršćansku vjeru. Štoviše, mogli bismo reći da kvalitetnog pomaka u kršćanstvu nema, dok više i jače ne povjerujemo da je kršćanska zajednica prostor, prožet samom Božjom prisutnošću, i više od "klice" njegova kraljevstva, jer ga zapravo treba očitovati u brojnim znakovima zajedništva s Bogom i ljudima, služenja i djelotvorne ljubavi.

Kršćani trebaju više ući u proces mistagogije, tj. dopustiti da ih Duh Sveti sve dublje uvodi u puninu Kristova otajstva. Sam propovjednik je organ (*instrumentum*) Duha kada vjernike uključuje u to božansko-ljudsko zajedništvo, u kojem se "nebesko sa zemaljskim, božansko s ljudskim povezuje" (vazmeni hvalospjev).

Okupljenoj zajednici trebaju trajno na pameti biti riječi apostola Petra: "Ta znate da od svog ispraznog načina života što vam ga oci namriješe, niste otkupljeni nečim raspadljivim, srebrom ili zlatom, nego dragocjenom krvlju Isusa Krista..." (1 Pt 1, 18) Njega je Bog uskrisio od mrtvih, što je temelj naše vjere i nade. Crkva u župnoj zajednici sudjeluje u misteriju Boga, a time je i sama misterij, jer se u njoj obistinjuju Isusove riječi: "Vama je dano znati otajstva (*mysteria*) kraljevstva Božjega" (Lk 8, 10), koja vode prema ukorjenjenju u Bogu.

Župna zajednica i nužnost obnove

U svijesti da bi trebala biti odraz žive Božje prisutnosti sve više se osjeća živa potreba da se župne zajednice osjete pozvanijima na reformu. Uostalom, u Crkvi je uvijek prisutno pravilo da mora biti stalno u znaku obnove, što znači da treba biti spremna refor-

mirati se, a što pretpostavlja sposobnost da se stavi na put. U protivnome prijetoj joj opasnost da u njoj prevlada određeni "ateizam". Ona mora današnjemu ravnodušnom svijetu jače pokazati da je Bog s njom, da putuje s njom i, što je najvažnije, da je istinski prihvaćen (usp. Iv 1, 12), uza sve njezine krhkosti i grješnosti.

Takvu zajednicu moraju resiti tri temeljna stava: prihvaćanje, zahvaljivanje i dijeljenje. Ona je ukorijenjena u Bogu jedino tada kad se ne zatvara njegovu dolasku u intimnosti srca, u Božjoj riječi po Isusu Kristu, po sakramentima, a napose po osjetljivosti za siromašne i obespravljene. Zato ona Bogu zahvaljuje u prvom redu za stvaranje iz ljubavi, za život, za bližnje, dakako najviše zato što nam se daje u Isusu iz Nazareta, u njegovu utjelovljenju, mucu, smrti i uskrsnuću, što očituje tzv. pashalnu ljubav. To se pokazuje time da kršćanska zajednica živi i djeluje na božanski način. Ako je mistički ukorijenjena u Bogu, on joj omogućuje da dobije "novo srce" (usp. Ez 16), da bi djelovala na Božji način. Tako kršćanska praksa postaje *bogopraksa*, život i djelovanje po Isusovu stilu.

To se, dakako, najviše očituje u preobrazbi čovjeka, čime se ostvaruje njegovo posvećenje i ozdravljenje. Zato je dobro da se ponovno prisjetimo poziva Drugoga vatikanskog koncila: "Kristovi sljedbenici, pozvani od Boga ne po svojim djelima, nego po odluci i milosti njegovoj, i opravdani u Isusu Gospodinu, postali su po krštenju vjere uistinu Božja djeca i dionici božanske naravi, i zato uistinu sveti. Oni dakle moraju uz Božju pomoć živjeti držati i usavršiti svetost koju su primili.

Apostol ih opominje da žive 'kako se pristoji svetima' (Ef 5, 3) i da se obuku 'kao izabranici Božji, sveti i ljubljeni, u srdačno milosrđe, dobrotu, poniznost, krotkost i strpljivost' (Kol 3, 12), i neka imaju plodove Duha za posvećenje (usp. Gal 5, 22); Rim 2, 22)." A buduća da svi činimo mnoge pogreške

Teško prihvaćamo činjenicu da smo zapravo na "proputovanju", ali takvu da radeći za jedan bolji svijet naš život postaje odsjaj neba. Vjerovati nam je da onaj Isus koji je uznesen na nebo naizgled nestao, ali da stalno "izlazi" iz neba i "ulazi" u naš život, preobražavajući ga, dok konačno ne dođe u slavi, definitivno se očituje i, recimo našim rječnikom, proglašiti "pobjednika", Boga u svojim stvorenjima. Tek onda je svemu tomu kraj, ali zapravo početak onoga čemu se samo možemo nadati, za čim čovječje srce zapravo teži. Zato nema mjesta rezignaciji i beznadnosti, jer smo "spašeni", premda još na križnom putu života.

(usp. Jak 3, 2), neprestano trebamo Božje milosrđe i svaki dan moramo moliti: "I otpusti nam naše dugove" (Mt 6, 12).

Nije li upravo Godina milosrđa izvanredna prigoda za neke temeljite zaokrete u životu župne zajednice, vodeći računa da ne možemo postati "milosrdni kao Otac" bez intimnijega sjedinjenja s Bogom, s njegovim darovima? Nije li to prigoda za repozicioniranje našega mjesta i uloge u kršćanskoj zajednici, upravo u pravcu izlaska iz raznih formalizama, ne ograničujući se samo na izvršavanje nekih vjerskih dužnosti, što još nije istinska vjerska iskaznica, nego da se daleko više vidi da "drugujemo" s Uskrsnim, navezani na njega kao loze na trs (usp. Iv 15, 5), da bi u nama kolao božanski život. To je temeljni uvjet da se počne povećavati broj spasenika, onih koji će nam se pridruživati.

EKVADOR
– s. Antonela Medić

Subotnji dan je za našu zajednicu Službenica milosrđa posvećen blaženoj Djevici Mariji. 16. travnja 2016. smo, kao i svake subote, imali večernju svetu misu u crkvi u La Gatazu. Mladi zajedno s drugim župljanima animiraju euharistiju i to je dan kada u našoj župi imamo krštenja, vjenčanja i proslave. Nakon svete mise slijedila je večera i nakon nje, zajedno sa župnikom, razgovaramo kako je protekao pastoralni tjedan. Kao župna obitelj uvijek zajednički organiziramo razne pastoralne aktivnosti. Naime naša župa se sastoji od tri duhovna centra: župnog centra Quito Sur, duhovnog centra Jesfut i duhovnog centra "Isus iz Nazareta" kod nas redovnica u La Gatazu.

Nesigurnost, strah, plač djece i starijih

Te večeri u 18,58 počelo je podrhtavanje i ljuljanje tla! Mislili smo

Apel naših misionarki nakon razornog potresa

da će biti lagani potres i da će brzo proći. Osobno se nisam puno prepala na početku, jer smo u Esmeraldasu, s obzirom na to da smo se nalazili na obali Tihog oceana, svako malo imali potrese. Međutim potres je bivao sve jači i jači... Toliko se treslo da su se stupovi od struje naginjali čas na jednu, čas na drugu stranu, a sve moguće žice od struje i telefona spajale su se i pravile pravi vatromet po cijelom Ekvadoru. Rekla sam rodbini i sestrama u domovini koji su nas zvali da smo film 2012. doživjeli vrlo intenzivno u tri minute. Mislim da je 80 % Ekvadora ostalo bez struje. Nismo mogle komunicirati s ostalim zajednicama. Telefonske veze su bile prekinute. Nesigurnost, strah, plač djece i starijih. Neki su se zidovi u susjednim kućama srušili kao da su od kartona. Po kući se čulo padanje stakla na pod. Osjećaj straha i nesigurnosti dugo nas je pratio, jer zemlja se nije smirivala.

Pa ni danas, nakon tjedan dana, ne smiruje se. Ponavljaju se podrhtavanja svako malo. Ona od tri do pet stupnjeva osjećaju se povremeno. Ali ona koja prijeđu šest stupnjeva još uvijek nas tjeraju iz kuća. Čak smo neki pomislili da je vulkan Cotopaxi počeo bacati lavu. Međutim, nekako smo uspjeli posredstvom policije i radija koje su pojedinci imali čuti da je to bio potres od 7,8 stupnjeva i da je epicentar bio između Pedernalesa (pokrajina Manabi) i Muisnea (pokrajina Esmeraldas).

Ekvador na kalvarijskom putu

Tad je strah odmah prešao u zabrinutost. Ako nas je toliko potreslo u Quito, da se nije moglo hodati po stubama, da se zid koji spaja crkvu sa sestrinskom kućom počeo otvarati, da je kip Gospin u crkvi pao i slomio pločicu, da su se pločice u crkvi raspukle, da je svetohranište u kapeli palo i razbilo se, a Presve-

to se prelomilo na tri dijela i ispalilo iz pokaznice... Kako su onda naše sestre u Esmeraldasu, naša djeca i roditelji iz vrtića, mladi i sve obitelji iz Župe svete Male Teresije od Djeteta Isusa? Kako su naše sestre i narod u Palo Quemadu? Neizvjesnost i zabrinutost... Negdje tek oko 23 sata navečer uspjele smo telefonom nazvati sestre u Esmeraldasu i Palo Quemadu. Bogu hvala i svetoj majci Mariji Krucifiksi – sve smo žive! To je bila neprospavana noć. I otada svako malo zemlja se trese, priroda nastavlja svoj proces. Tek sljedećeg jutra mogle smo vidjeti u kakvom je stanju naša kuća i stvarnu sliku našeg Ekvadora. Da ne opisujem detalje, sigurno su televizija, radio, novine i internet prenijeli vijesti po cijelom svijetu. Nakon fenomena Djeteta koji od prošle godine velikim kišama ruši ceste i putove, nastaju odroni na sve strane, pa su ceste uglavnom zatvorene. Nakon tropskih bolesti koje ne prestaju, pojavila se bolest prouzročena zika virusom. Ekvador je u subotu 16. travnja 2016. započeo svoj kalvarijski put...

Mrtvi, ranjeni i nestali

Ruševine su na sve strane, uglavnom na obali, ranjene osobe potrebite su liječničke pomoći, pokapaju se mrtvi, a još ih je dosta koji su pod ruševinama i iz sata u sat ih pronalaze. Djeca su ostala bez roditelja, za izgubljenima se traga. Obitelji su ostale bez odjeće, obuće, hrane, vode i krova nad glavom. U misli mi dolazi naša pjesma: "Bože čuvaj Hrvatsku, moj dragi dom..." Danas svi zajedno molimo u našoj drugoj domovini: "Bože čuvaj Ekvador, naš narod i zemlju svu" Ili kako ovdje kaže duhovna pjesma: "Bog Ljubavi – sveta euharistija, čuvaj narod tvog srca; svi smo tvoji. Davno si nam obećao – sve je tvoje, spasi Ekvador!"

Bog ljubi svoj narod!

Bog voli narod svoj, Bog voli Ekvador. Ranjeni smo i u tuži, ali uza svu patnju, ipak smo mnogi ostali na životu. Ne znamo zašto su jedni otišli u nebo, a drugi smo ostali još tu. Ali znamo da Bog ima plan sa svakim od nas. Samo ga molimo da nam pokaže put kojim nam je ići i kako možemo na najbolji način pomoći našem ekvadorskom narodu. Neka nas pouči biti instrument svojeg mira i ljubavi u patnji i tjeskobi ranjenoga naroda.

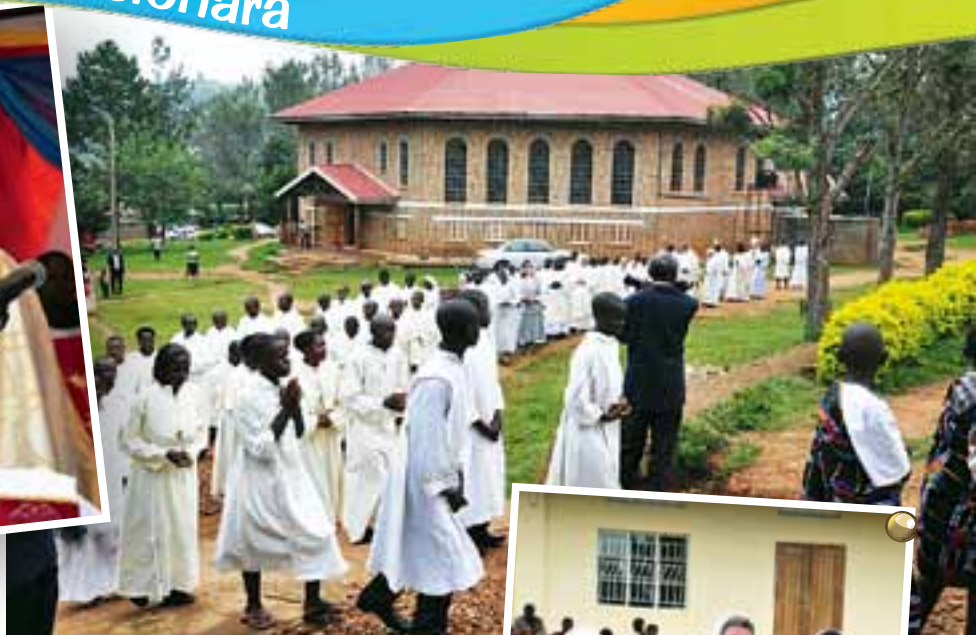
U tjednu poslije potresa zajedno smo s cijelom župom prikupljali hranu, vodu, odjeću, sve za osobnu higijenu, lijekove za potrebne. Mladi iz župe su zajedno s časnim sestrama svake večeri dolazili pripremati pakete s potrepštinama za podjelu obiteljima. Jučer ujutro u četiri sata

s. Klementina Banožić i s. Iva Jelić zajedno su s vozačem odnijele pomoć u pokrajinu Esmeraldas. Ondje su posjetile porušena mjesta Muisne i Chamangu i njihova okolna sela, molile su zajedno s narodom i podijelile im pomoć koju smo pripremili ovdje u La Gatazu. Nakon neprospavane noći zbog ponovljenih potresa, dugoga i iscrpljujućeg dana, bez dnevnog objeda, posvetile su se u potpunosti svojoj misiji solidarnosti tako da su doručak, ručak i večera bili u osam sati navečer, nakon izvršene misije. Zbog razrušenih cesta i jake kiše sestre su se vratile kući veoma kasno, s. Iva oko 23 sata, a s. Klementina oko 1,30 poslije ponoći.

Ujedinjene ruke

Kažu da ruke ujedinjene mogu učiniti puno više nego jedna osoba. Ne zaboravite da smo mi misionari vaša produžena ruka ovdje na drugom dijelu svijeta. I da misija u Ekvadoru nije samo misija s. Klementine, s. Ive ili s. Antonele ili općenito službenica milosrđa. Misija u Ekvadoru je misija Crkve, svih katolika, i Hrvata koji su ujedinjeni s nama i po nama prisutni ovdje na drugom dijelu svijeta... Zahvaljujemo svima koji su nam na bilo koji način dali osjetiti da su uz nas ove dane, koji se dnevno mole za nas.

Dragi naši u domovini i inozemstvu, jako preporučujemo u vaše molitve naš ekvadorski narod i neka dobri Bog i Blažena Djevica Marija budu neprestano uza sve nas! Sestrinski pozdrav iz Ekvadora i puno Božjeg blagoslova žele vam misionarke: s. Iva Jelić, s. Klementina Banožić i s. Antonela Medić, službenice milosrđa

Prve sestre Ugandanke položile doživotne zavjete

To su samo brojke, koje se vrlo lako sutra mogu promijeniti i ta nestalnost je realnost mnogih redovničkih družbi ovdje. No Bog je onaj koji poziva, a mi molimo za nova zvanja i nastojimo podržati one koji su se odazvali da ustraju u započeto ako je to njegova volja.

Slavlje u prvoj misijskoj postaji Kćeri Božje ljubavi

Doista, kao kćeri Božje ljubavi, možemo biti ponosne da su naše prve dvije domaće sestre u Ugandi izgovorile svoj doživotni „da“ Bogu. Taj dan, 24. siječnja ove godine, bio je po svemu poseban. Polaganje doživotnih zavjeta za vrijeme svete mise u prvoj misijskoj postaji Kćeri Božje ljubavi, u selu Rushooka, u prisutnosti apostolskog nuncija u Ugandi mons. Michaela Augusta Blumea i mbararskog nadbiskupa Paula Bakyenge, dvadesetak svećenika, među kojima je bio i fra Ivica Perić, koji je zaslužan da su sestre Kćeri Božje ljubavi došle u ovu župu,

trideset katehista, više od 500 uzvanika, među kojima sedamdesetak članova zбора, šezdesetak domaćih sinova iz Rushooke koji su raspršeni u glavnom gradu Ugande, svi naši radnici iz ambulante, domaćinske škole, samostana, mnogi vjernici i sve redovnice kćeri Božje ljubavi u Ugandi zajedno na jednom mjestu, što se rijetko događa, sa s. Marijom Dulce Adams, vrhovnom glavaricom i s. Martinom Holzer, vrhovnom savjetnicom. Crkva je bila premala da primi sve u svoje okrilje, tako da smo slavlje imali u crkvenom dvorištu. Tko je bio malo sretniji, dobio je mjesto pod šatorima, koji su bili više nego potrebni prvo zbog sunca, a na kraju i zbog kiše, koja je ubrzala kraj ovog slavlja. Za ovu župu, a posebno za nas redovnice, to je bio veliki događaj. Mnogi župljani su nudili svoju pomoć i doista svi su na taj dan bili od velike pomoći.

Euharistijsko slavlje je predslavio apostolski nuncij, a s. Paskazia Bushmere i s. Fedrick Komugisha položile su svoje doživotne zavjete. Za ovaj svečan čin sestre su se pripremale tijekom šest godina juniorata, a zadnju, „intenzivnu“ godinu bile su u sestarskoj kući odgoja

UGANDA
– s. Marta Čović

Često možemo čuti da je Afrika kontinent nade. I papa je Franjo to rekao na svojem pastoralnom pohodu Ugandi u studenome prošle godine. Svijet gleda na Afriku kao na kontinent nade u svakom pogledu, posebno u prirodnim bogatstvima, ali još više u njezinu stanovništvu, snažnu obiteljskom životu i u veliku broju mladih, kao i starih, čiju mudrost i iskustvo nikada ne smijemo zaboraviti.

Kontinent nade u pogledu novih duhovnih zvanja

Također Crkva gleda na Afriku kao na kontinent nade u pogledu novih duhovnih zvanja, što statistika i pokazuje. Ovdje u Africi, gdje je žetva doista velika, ipak vidimo da zvanja polako pritječu, pogotovo svećenička, što je očito u nedostatku slavlja nedjeljne svete mise. Mi kćeri Božje ljubavi u Ugandi ponosne smo da u ovih osamnaest godina prisutnosti u ovoj zemlji imamo ove godine dvije sestre s doživotnim zavjetima, osam juniorki (sestre koje su položile privremene zavjete), šest novakinja, dvije postulantice i šest kandidatice.

u Mbarari, gdje su u molitvi, studiju i manjim djelima apostolata nastojale produbiti duh družbe, konstitucija, redovničkih zavjeta i zajedničkog života. Sestre svjedoče da je vrijeme između prvih i doživotnih zavjeta bilo vrijeme milosti, u kojem su mogle učiti i naučiti iz vlastitog iskustva i iz iskustva drugih časnih sestara da je vrijeme dano Bogu i na službu drugih ljudi najdragocjenije vrijeme u životu. Posebno iskustvo doživjele su u jednomjesečnim duhovnim vježbama na zadnjoj godini juniorata, pod vodstvom otaca isusovaca, što će im, vjerujemo, pomoći biti i ostati vjerne dokraja onomu kojemu su povjerovala. Inače, naša prva kandidatica, sada s. Paskazia, rođena je samo nekoliko kilometara od našeg samostana. Kad nam se pridružila, morala je biti strpljiva i čekati da nam se pridruže i druge djevojke da bi započela redovničku formaciju u našoj družbi. S. Paskazia je odrasla u obitelji sa sedmero djece. Nažalost, njezini roditelji, kao i dva brata i jedina sestra, nisu mogli tjelesno biti prisutni pri ovom činu, ali su zasigurno s velikom radošću pratili sve iz nebeske dike, ujedinjeni s mnogobrojnom rodbinom iz Rushooke i okolice koja je prisustvovala zavjetima. S. Fedrick je iz obitelji s petero djece iz Ibande, također mjesta u zapadnoj Ugandi. Obje sestre su po zanimanju katehistice i tajnice, a nakon doživotnih zavjeta obje su premještene u Kampalu, gdje sada pomažu s. Vedrani u odgoju i obrazovanju kućnih pomoćnica.

Služba inspirirana beskrajom ljubavlju

Na početku svete mise nuncij je izrazio veliku radost što može biti s nama. Za njega je to bila prigoda da se, za zahvalnošću u srcu, sjeti devet godina osnovnog školovanja u školi naših susestara u njegovu rodnom mjestu u Americi. U svojoj homiliji istaknuo je da je, gledajući te pionire kćeri Božje ljubavi u Ugandi, koje se potpuno predaju Gospodinu u toj družbi po svetim zavjetima, može zamisliti kako ih Gospodin priprema za buduću službu, koja je inspirirana njegovom beskrajom ljubavlju. Poziv dolazi od Gospodina, inicijativa je uvijek njegova. Na nama je biti vjerni Gospodinu i uvijek se sjećati velikih Božjih milosnih djela u našem životu.

Nakon evanđelja, s. M. Vedrana Ljubić, odgajateljica sestara juniorki, prozvala je sestre i predstavila cijelo-

mu skupu, a zavjete je, nakon homilije, primila naša vrhovna glavarica, koja je ujedno ove godine tijekom redovite vizitacije naših triju zajednica navijestila da ćemo od sljedeće godine postati viceprovincija *ad experimentum*, što je za sve nas velika radost nakon osamnaest godina prisutnosti u ovoj zemlji. Zavjetovanice su kao znak beskonačne Božje ljubavi, svojeg zavjetovanja i vjernosti Kristu i Crkvi, primile prsten, na kojem je reljefno ispunjeno Srce Isusovo s trnovom krunom. Srce i trnova kruna trebali bi uvijek posjećati svaku sestru da je kći "patničke ljubavi" i da treba učiniti sve da bi ta ljubav doprla do srдца ljudi i bila uzvrćena. Na kraju obreda zavjetovanja slavje mise je nastavljeno u vidljivoj radosti svih prisutnih.

Živi znak Božjeg kraljevstva koje je već među nama

Nije nevažno spomenuti da su sestre položile svoje zavjete kad su se dvije važne godine preklopile, Godina posvećenoga života, koja je išla kraju, i Godina milosrđa, koja je tek bila započela. Doista vrijeme milosti. Radosna srca zahvaljujemo Gospodinu, koji nam je pokazao svoju veliku ljubav. Jedino što mi moramo učiniti jest ostati u njegovoj ljubavi. Dati toj ljubavi sve. I nuncij nam je posvijestio tajnu koju ne razumiju svi, a to je: odreći se svega zbog Krista. Ali u tom odricanju mi dobivamo puno više, zapravo dobivamo sve. To što nam Gospodin daje ne može se usporediti sa stvarima ovoga prolaznog vremena. Ono što primamo od Gospodina, primamo u nadi. I to je zapravo posvećeni život: biti živi znak Božjega kraljevstva, koje je već među nama. Na kraju nuncij nas je pozvao da budemo radosne sestre. Radost koja bi trebala doći iz dijeljenja Božje riječi, po riječi i djelima, s braćom i sestrama, pogotovu s onima koji nisu iskusili Božje milosrđe. Posvećene osobe trebaju biti osobe po kojima će Isus dodirnuti srce drugih ljudi. Isus želi upotrijebiti naša usta da bi navijestio svoju riječ spasenja; naše ruke da bi zagrlilo siromašne koje voli i izgradio zajednice istinskih misionara ljubavi, naglasio je nuncij. Dao Bog da to i budemo!

Da bismo mogle učiniti barem nešto od toga, vama se dragi čitatelji preporučamo u molitve, posebno preporučamo ove naše prve dvije sestre, kao i sva svećenička i redovnička zvanja u Ugandi. Ova još uvijek relativno mlada Crkva treba našu molitvenu potporu za ustrajnost u onomu što je dobro, lijepo i istinito. A našim prvim sestrama, kao i onima koje će polagati svoje doživotne zavjete nakon njih, želimo i molimo da nikada ne posustanu činiti dobro, darivati radost, usrećivati i voditi u nebo, bez obzira kolikom cijenom to platile. A svima vama koji nas pomažete, duhovno i materijalno, od srca zahvaljujemo i želimo da vas Bog obdari onim što je najbolje za vas. Neka i dalje vaša srca budu otvorena drugima, pogotovu onima koji su najpotrebniji Božjega milosrđa. Bog vas sve blagoslovio!

TANZANIJA

– Velimir Tomić
i Bernard Marijanović

Misija Svetog Križa Kisongo

Kad smo službeno proglasili Župu Svetog križa u Kisongu, na svetkovinu Uzvišenja Svetog križa, 14. rujna 2014. godine, ovdje u Nadbiskupiji Aruša, u Tanzaniji, činilo se u tom trenutku da je dosta posla učinjeno.

Početak u "pustu" kraju

Od samoga početka preuzimanja crkvice u selu Meseiyeki, gdje se već godinama okupljala kršćanska zajednica, kao svojevrsna filijala Župe Burka, koju vode svećenici redovnici iz Indije; nakon godinu i pol dana stanovanja u "pustu" kraju, na jednom teško pristupačnu brdu iznad Kisonga, bez struje, vode i susjeda (slika 1); od odustajanja od prvotnog nauma odabira mjesta za osnivanje misije; od neizvjesnosti svake vrste glede budućnosti naumljene župe – sve do konačne usuglašene odluke nas dvojice svećenika, svećenika iz Župe Burka

te mjesnog nadbiskupa Josafata Lebulua i uprave Mostarsko-duvanjske i Trebinjsko-mrkanske biskupije, u koordinaciji vodstva Papijskih misijskih djela za Bosnu i Hercegovinu, da se započne u selu Kambi ya Maziwa s gradnjom nove Misije Kisongo.

Ipak, pogled nas dvojice hrvatskih svećenika iz Hercegovine, zajedno s našim novim župljanima, bio je usmjeren naprijed. Zapravo, posao je tek slijedio. Osim onoga prvotnoga, pastoralnog posla u župi, bile su i mnoge druge potrebe: dokupnja zemljišta, jer postojeće crkveno zemljište nije bilo dovoljno, privremeni kontejnerski smještaj za nas misionare, župna kuća, popratne potrebite prostori, struja, voda, uređenje okoliša, nova župna crkva, dječji vrtić...

Zajednica vjernika rasla je iz nedjelje u nedjelju

Prva "brazda" na odabranoj lokaciji, zapravo ledini, povučena je 21. kolovoza 2013. godine, ravnanjem zemljišta za postavljanje kontejnerskog smještaja. (Slika 2.)

Za Božić iste godine bili smo spremni trajno zamijeniti svoje boravište na brdu tim novim u Kambi ya Maziwi, na našoj odabranoj lokaciji za novu misiju. Bogu hvala, tako je i bilo. (Slika 3.)

Od toga trenutka sve je nekako krenulo svojim putem. Bilo je lakše raditi, kako s vjernicima, tako i započete projekte, jer smo bili tu, na licu mjesta. Zajednica vjernika je rasla takoreći iz nedjelje u nedjelju. (Slika 4.) U promjeru od nekoliko stotina metara uokrug nalaze se nekoliko osnovnih i srednjih škola. Na području župe u srednju i osnovnu školu ide oko 5000

djece. Također do prije koji mjesec i jedan fakultet, koji su vodile časne sestre iz Indije, a pohađalo je oko 1500 studenata, iz svih krajeva Tanzanije. Brojni su studenti dolazili u našu crkvu nedjeljom, a bili su oformili i zbor mladih, koji je izvrsno funkcionirao. Nažalost, zbog nekih nepravilnosti, fakultet je trenutno zatvoren. U našoj je blizini i najveća tvornica mreža protiv komaraca u ovom dijelu Afrike, u kojoj je uposleno nekoliko tisuća radnika, od kojih su jedan dio katolici, koji dolaze k nama na svetu misu.

Kateheze i priprema za sakramente

Na našem području ima priličan broj muslimana, protestanata te nešto pripadnika tradicionalne religije, ponajviše u plemenu Masaji. Katolika ovdje zapravo ima najmanje od svih drugih, između ostaloga i zato što u blizini nije bilo prigode za življenje vjere u crkvi i župi. Sad se to promijenilo, Bogu hvala. U ove tri godine krstilo se približno 300 osoba, djece i odraslih. Zaposlili smo nekoliko katehista u školama i u župnoj katehezi, tako da većina onih koji to žele mogu živjeti svoju sakramentalnu vjeru. Održava se redovita župna kateheza za krizmanike i prvopričesnike, kao i za katekumene različitih uzrasta. Nastojimo pridobiti odrasle bračne parove koji žive bez crkvenoga vjenčanja da svoj brak blagoslove sakramentom ženidbe.

Male kršćanske zajednice

Veliku ulogu u rastu vjere u župi imaju male kršćanske zajednice. (Slika 5.) U našoj župi ih je 14. To je otprilike oko 500 obitelji, koje broje oko 1500 članova. Oni se okupljaju svakoga petka ili subote na molitvu i susret po selima. Dobro su organizirani. Upravo po njihovim strukturama i na njihovu preporuku dolaze nam pojedinci i obitelji koji žele primiti određene sakramente. Potom ih upućujemo na pouku, a po završetku pouke primaju sakrament. Mnogi ne sudjeluju u tim malim zajednicama, ali dolaze nedjeljom i blagdanima na mise. Nastojimo i druge uključiti u život župe.

Što se tiče nas dvojice svećenika, još uvijek stanujemo u kontejnerskom smještaju. (Slika 6.) Jedan na jednom kraju kontejnera, drugi na drugom. A između nas je kuhinja i nusprostorije. Hvala Bogu, nadamo

se da ćemo ove godine useliti u našu novu župnu kuću, koju uglavnom gradimo sami, svojim rukama i znanjem, a uz materijalnu pomoć brojnih dobročinitelja u domovini i u svijetu. (Slika 7.)

U planu je i nova crkva nakon useljenja u župnu kuću. A nekako usporedno želimo oformiti i manji dječji vrtić, ako Bog da. Uz Božju pomoć i dobre ljude, kako ovdje u misiji, tako i one iz dalekih krajeva, ne bojimo se unatoč tomu što je do cilja još podaleko. Bogu hvala, nije predaleko...

**RAZGOVOR S GABRIJELOM JUKIĆEM,
NOVIM MISIONAROM U ZAMBIJI**

Svijetu treba misijski žar

Vlač. Gabrijel Jukić rođen je 25. rujna 1974. godine u Žepču, kao peto dijete u obitelji. Za svećenika je zaređen 2014. godine. Želja mu je bila ići u Afriku, jedno od najživljih i najpotrebitijih misionarskih područja. Svoje je misijsko zvanje „pekao“, dok nije došlo do određenoga vremena kad je shvatio da je to upravo ono što želi i misli da je to Božja volja.

? **Kako ste se odlučili biti misionar?**

! Prije nego sam odlučio postati svećenik, odlučio sam postati misionar. Presudan događaj u mojem životu bila je pogibija fra Vjeka Čurića u Ruandi. Otad sam intenzivno razmišljao da postanem misionar i s vremenom sam tako dobio svoje svećeničko zvanje. To sam na neki način ukomponirao i sad sam konačno postao svećenik misionar, što smatram da je moj poziv.

? **Što za vas znači primiti misijski križ?**

! Osim same simbolike primanja misijskoga križa mislim da je važno što sam predstavljen pred župljanima u Žepču kao jedno svjedočanstvo, znak, kao svjetionik ljudima što znači vjerovati, činiti ono što kaže Isus apostolima: „Idite po cijelom svijetu i širite radosnu vijest.“

? **Tko je za vas misionar i kakav on treba biti?**

! Misionar je isključivo svećenik, jer on može dijeliti sakramente. Ali misijski prijatelji ili ljudi koju pomažu misijama mogu biti gotovo svi, pa čak i ateisti. Kad sam bio u Ruandi, vidio sam da ateisti pomažu misije jer su prepoznali upravo svjedočanstvo svećenika koji rade za siromašne, gladne i bolesne.

? **Jesmo li svi pozvani da podupiremo misije ili je to nešto daleko?**

! Smatram da se čovjek može prepoznati u misijskom radu i da može puno pomoći, no naravno, ne mora raditi isključivo za misije. Ali puno se toga može učiniti za misije s vrlo malo truda i utrošena vremena. U Africi je sve mnogostruko veće – svaka uložena marka, kuna ili euro ondje je višestruko vrjednija.

Široko polje rada

? **Što za vas predstavlja Zambija? Što mislite da vas tamo očekuje?**

! Očekuje me, za početak, učenje plemenskog jezika, što je za mene jedan križ, jer to ne će biti ni malo lak zadatak. Trebam ići korak po korak – učenje jezika, učenje kulture, običaja i raznih mogućih i nemogućih situacija s kojima se misionar može sresti u misiji. Zambija je široko polje rada, ima vrlo mnogo plemena koja još nisu čula za Krista i želim, kada budem spreman, ići i naviještati im Krista.

? **Kakav bi po vama trebao biti svećenik danas; ne samo u Africi, nego ovdje u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, u Europi?**

! Svećenik, ako djeluje u skladu s voljom Božjom, vrlo lako će prepoznati što treba raditi, što ga ispunjava i čini sretnim. Ne mora biti ništa posebno da bi činio što posebno za Crkvu. No možda obavljanjem nižih poslova svećenik, misionar ili bilo koji vjernik može prepoznati da radi s voljom Božjom. Majka Terezija je iziš-

la na ulicu te, krenuvši skupljati bolesnike u barake, učinila velebno djelo. Ako se vrši volja Božja, vrlo lako se ispuni sreća bilo kojeg vjernika, svećenika ili misionara.

Podrška misijskomu djelu

? **Moramo li svi ići u Afriku da bismo pomagali – možemo li biti misionari i ovdje?**

! Smatram da se jako puno može poslati misionarima u Africi a da se bude na tlu Europe. Potreban nam je taj materijalni doprinos, ali je i veoma potrebno za misionare moliti. To je jedan način davanja sebe, to je prava kršćanska ljubav, to je općinstvo svetih. Kada jedni za druge molimo, to je povezanost Crkve u Hrvata i Crkve u Africi – to je jedna sveopća i sveta Katolička Crkva. Veoma nam je važna ta duhova pomoć i potpora, snaga koja misionare drži. Misionari često obole, dožive teške neugodnosti – Afrika je, jednostavno, divlji teren, a sam misionar je zaokupljen s mnogo poslova. Mnogi ljudi se navežu na misionare, mnoge obitelji, zajednice, cijelo pleme. Sve očekuju da riješi misionar. On će to sam uspjeti vrlo teško. Zato je veoma važno da se moli i radi na pomoći misionarima. Kad bi se svaki katolik na svijetu odrekao svojega viška, koji mu je zapravo teret, više ne bi bilo gladnih na svijetu. Ne siromašnih – siromaštva će biti dokle je svijeta i vijeka.

? **Što sve možemo činiti da bismo proširili misijsku svijest i da bi naši ljudi upoznali misionare na cijelom svijetu?**

! Neobično je važno da se misijski djeluje. Vjerujem da će se mnogi ljudi prepoznati u tome, naći svoje mjesto u Crkvi, naći ono što Bog od njih traži, vidjeti što je istinski potrebno. Da nije sve toliko usko, kada čovjek zastrani gledajući samo ono što je njemu potrebno, a ne videći ostale oko sebe. Ako budu radili i misijski djelovali, otvorit će se neki novi vidici i ljudi će vidjeti što sve mogu učiniti za Krista na vrlo jednostavan način. Kad sam definitivno odlučio da ću ozbiljno raditi na tome da postanem misionar, pretplatio sam se na *Radosnu vijest* i čitao ju od korica do korica. Svaki članak, sve što sam pročitao naglalo me da razmišljam, razmatram što ja mogu učiniti. Tako sam rastao u ljubavi prema misijama.

? **Budući da je Crkva u Africi bogata životom, a u Europi**

je sve manje svećenika i redovnika, trebaju li još uvijek misionari u Africi?

! Pravi istinski misionari su itekako potrebni na cijelom svijetu. Ovisi od njihove karizme što rade. Sveti Maksimilijan Kolbe je rekao da u misije idu samo najbolji, misleći vjerojatno na one s darovima za rad u Africi. Karizme i darovi su razni u Crkvi, ali za Afriku su potrebni posebni darovi te zato u Africi trebaju posebni misionari. Bez obzira na boju kože ili red – onaj tko je dobio od Boga darove da misijski djeluje treba ići u Afriku, pogotovo na mnoga mjesta izvan civilizacije. Ondje su misionari nužno potrebni.

? **Crkva u Africi je vrlo živa, no jesmo li se mi ovdje umorili od svoje vjere?**

! Mi smo se umorili od svoje nevjere. Ako ju čovjek prihvaća na pravi način, vjera ispunjava i postaje odmorom. Ona je kao grm koji gori, a ne izgara. Nas pogotovo u Europi pritišću razne duhovne bolesti i sputavaju u normalnu djelovanju i radu. Zato nam se i dogodi to da djelujemo kao umorni kršćani.

Mislim da svatko ima svoj način kojim će otkriti svoju komunikaciju i svoj odnos s Bogom. Bog se apsolutno svakomu čovjeku nudi i pruža mu suradnju. Ako se čovjek otvori Božjoj milosti, naravno da će ta suradnja biti puno bolja. Ukoliko zaboravi na sebe i svoje sebeljublje, on će biti više otvoren milosti. U Africi ljudi imaju drugačiji način zato što doživjevi novu spoznaju i novog Krista vide bolje što im on donosi i kakvu im radost donosi. Ako se ljudi više otvore milosti, više će uzljubiti Boga.

Sklopljene ruke donose plodove

? **Što vama znači Godina milosrđa?**

! Treba osluškiati glas i poslušati što traži Papa. Biti milosrdan znači biti bliži čovjeku, znači otvoriti se čovjeku. Sva svoja dobra djela ponuditi drugima, svoja materijalna sredstva podijeliti s drugima, svoje vrijeme u ovoj godini malo više podijeliti s bratom čovjekom. Dobro je što Papa s vremena na vrijeme podsjeti svećenike i Crkvu što bi to trebalo raditi. Čovjek je biće zaborava, zaboravi na ono najbitnije.

? **Kakve ćete poruke iz Domovine donijeti u Zambiju?**

! Vrlo je važno objasniti im kako i što sve radi Katolička Crkva u Hrvata za njih da bi imali to što imaju i što im se daje. Školovati jednog misionara nije mala stvar. Potrebna je i molitvena i materijalna potpora. Objasniti da se za njih moli te isto tako tražiti da oni mole za svoje dobročinitelje. Mi imamo jedne potrebe, oni imaju druge. No kada zajedno sa sklopljenim rukama uputimo molitve Bogu, sigurno će donijeti puno veće plodove.

? **Kako Mali misioanari mogu pomoći misionarima**

! I djeca mogu pridonijeti puno misijskomu djelovanju. Oni su Bogu najbliži. Oni mogu na svoj način, u tim malim društvima pripomoći da se spozna što je to misijska djelatnost, što to znači odreći se malih darova, što znači kad se oni mole za misionare, kada oni već sada izgrađuju Crkvu, kada svojim malim srcima i ručicama pridonose velebnoj Crkvi po cijelom svijetu. Nadam se da će mnoge zahvatiti duh misija i da će svojim radom pronaći svoj put i da će to biti misijski put u bilo kojem dijelu svijeta. Bit ću sretan ako me tko od njih zamijeni u Zambiji ili kojoj drugoj državi.

Razgovarala Ines Sosa Meštrović

 mons. Slobodan Štambuk,
biskup hvarsko-bračko-viški

Da se u obiteljima, zajednicama i skupinama raširi običaj moljenja Krunice za navještanje evanđelja i za mir.

Svibanj baca sag od cvijeća / poljem, lugom, humom, dragom, / tajno, tiho cvjetnim sagom Gospa šeta..." – tako sriče jedna od brojnih pjesama koje žele dočarati čari mjeseca svibnja. Pjesmotvornik zamišlja Gospu kako je upravo krenula u proljetnu šetnju po cvjetnom sagu. Baš lijepi slikotvor! Na "ekranu" prirode Gospa i cvijeće, cvijeće raznoliko, a u našim rukama najednom se nađe – krunica! Ta tko ne bi krunicom "zaposlio" ruke kad ugleda Gospu, Mariju, našu kraljicu! Marijo, svibnja Kraljice! I molitvena nakana neka bi bila da se najprije u obitelji događa ta prelijepa i poželjna slika preuzeta iz "menija" prirode! Otac, majka, djed i baka, mala djeca i odrasli, mladići i djevojke, cijeli kućni "sastav" da krene u "ofenzivu", molitvenu "ofenzivu" (moli-

tveni napadaj, molitveni probaj), pa sretnim posredništvom dogođenim u obiteljima cijela stvar "procvjeta" i u našim (vjerničkim) zajednicama, skupinama, razredima... Ej, gdje bi nam bio kraj! Kad bi se čovjek (muško i žensko!) doslovno zaljubio u krunicu, Gospi posebno drag predmet, Gospi posebno dragu molitvu! Gospi draga, pa da i nama postane draga! I poželjna, promišljena i domišljena, ovita oko ruke, ali i utisnuta u srce, u osjećaj, u cjelokupnost vjerničkog događanja... K tomu, imajući u vidu četverosmjerni sadržaj, *Krunica* "obrađuje": radost, žalost, slavu i svjetlo kako su zabilježeni u evanđelju.

Ta i takva molitva, uz razmišljanje, razmatranje, s ulaskom u znamenita Kristova otajstva rođenja, života, smrti i veličanstvena uskrsnuća

i njegove proslave, čini se kao sažet katekizam o ponuđenim i oživotvorenim istinama naše vjere. I sve to za praktični navještaj evanđelja i u službi mira. Kojeg mira? Onoga tako potrebna u našim obiteljima. Onog mira za kojim svijet, ovaj naš suvremeni svijet, čezne, vapi i očekuje. Onog mira "koji svijet ne može dati", kako tvrdi Božja riječ. Mira u kojem se čovjek lijepo osjeća i lijepo doživljava, u radosti, pa i ponosan jer Bogu pripada, jer uza zemaljsku majku vjernik prihvaća Gospu kao svoju Nebesku Majku! Kao svoje utočište, kao svoj "zaklon u vrijeme nevolje", kao stišateljicu naših ljudskih bura i oluja. Molimo *Krunicu*, uživajmo u njoj! I recimo našoj duhovnoj Majci po ne znam koji put da ju volimo, da s njom računamo "sada i na času smrti naše".

AFRIKA

Biskupi i regionalni Caritasi zajedno u suzbijanju siromaštva

Borba protiv siromaštva i nejednakosti, uz promicanje društvene pravednosti – zajednička je obveza koju je preuzeo Savez biskupskih konferencija Istočne Afrike (AMECEA), zajedno s regionalnim Caritasima, nakon skupa održanoga od 6. do 8. veljače u Nairobiju, u Keniji. Na sastanku su bili nazočni nacionalni ravnatelji Caritasa i glavni tajnici biskupskih vijeća Pravda i mir.

U završnom priopćenju objavljenom nakon skupa, sudionici su se pozvali na upute pape Franje koji je više puta potaknuo katoličke organizacije da si uzajamno pruže ruku u svrhu veće suradnje, kako bi na najbolji način služili Božjemu narodu. Pritom valja – kako je istaknuto u enciklici „Laudato si“ – uvijek misliti na duh svetoga Franje Asiškoga kod

kojega se vidi koliko su „međusobno neodvojivi briga za prirodu, pravednost prema siromasima, društvena zauzetost i unutarnji mir“ (LS br. 10).

Spomenuta su se afrička tijela, osim toga, obvezala da će ojačati uzajamnu suradnju također kroz veću razmjenu informacija i iskustava, te kroz povezanost s drugim strukturama Katoličke Crkve, koje se zauzimaju na socijalnom području. U središtu je priopćenja drama trgovine ljudima i selilaštvo, apel da se poštuje dostojanstvo žrtava trgovine ljudskim bićima te poziv doseljenicima da poštuju zakone zemlje koja ih prihvaća.

Biskupi su se u priopćenju također osvrnuli na slojevito pitanje iskorištavanja afričkih rudnika od strane inozemnih

rudarskih društava, te istaknuli kako afričko pučanstvo nema nikakve koristi od tih aktivnosti. Zbog toga su sudionici sastanka izrazili odlučnost u isticanju negativnih posljedica izazvanih iskorištavanjem rudnika i gospodarskom nepravednošću kojoj je podvrgnuto afričko pučanstvo.

Osim toga, ponovno su istaknuli zauzimanje za opće dobro svih ljudi, ne isključujući nikoga, te potvrdili potrebno usmjerenje napora na formaciju afričkoga naroda u vezi sa socijalnim naukom Crkve. Priopćenje završava pozivom na promicanje socijalne pravde, uz posebnu pozornost na gospodarska pitanja koja se odnose na mlade. (RV)

NJEMAČKA

Pjevači Betlehemske zvijezde priznati kao nematerijalna kulturna baština UNESCO-a

Udanima koji su prethodili blagdanu Sveta Tri kralja, 58. put zaredom, pjevači Betlehemske zvijezde, uključeni u Papinsko misijsko djelo svetoga Djetinjstva, pjevali su na ulicama njemačkih gradova božićne pjesme. „Noseći blagoslov, biti blagoslov. Poštovanje prema meni, tebi i drugima. U Boliviji i po čitavom svijetu!“ bio je moto ovogodišnje kampanje, prema informacijama poslanima Agenciji „Fides“.

„Bolivija je jedna od najsiromašnijih zemalja Latinske Amerike. Većina stanovništva urođeničkih je korijena i još uvijek trpi diskriminaciju... Želimo da djeca nauče poštovati i cijeniti druge te se odano odnositi jedni prema drugima“, rekao je nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela vlč. Klaus Krämer, osvrćući se na geslo i zemlju koja predstavlja simbol te inicijative. Odjeveni u odjeću Mudraca, sa svojom zvijezdom i pjesmama tijekom božićnog razdoblja, pjevači

Betlehemske zvijezde obilaze njemačke domove. Oko pola milijuna djece, u pratnji stotinu tisuća odraslih, u katoličkim župama nosilo je obiteljima blagoslov uz oznaku „C+M+B“ (*Christus mansionem benedicat – Krist blagoslivlja ovu kuću*), skupljajući donacije za svoje vršnjake koji trpe diljem svijeta. Čestitari su prikupljanjem donacija u Njemačkoj postali najveća inicijativa solidarnosti u svijetu, omogućavajući tako djeci da pomognu drugoj djeci u potrebi.

Od 4. prosinca 2015. tradicija te misijske inicijative pjevača Betlehemske zvijezde postala je dio nematerijalne kulturne baštine UNES-

CO-a. „Oduševljen sam što su napori pjevača Zvijezde primili ovo važno priznanje“, izjavio je kardinal Reinhard Marx, predsjednik Njemačke biskupske konferencije. „Tolika djeca i njihovi pratitelji vidljiv su znak aktivne Crkve u Njemačkoj, koja njeguje staru tradiciju, u znaku kršćanskoga milosrđa i solidarnosti s djecom koja trpe diljem svijeta.“

(„Fides“)

INDIJA

Zaređena dva nova svećenika u Orissi, poprištu protukršćanskog nasilja

Dar i blagoslov u Godini Božjeg milosrđa“, tako je mons. John Barwa, nadbiskup Cuttack-Bhubaneswara, u Orissi, opisao dva nova svećenička ređenja u okrugu Kandhamal, koji je bio poprište strašna protukršćanskoga nasilja. Nadbiskup je 8. veljače 2016. zareadio dva franjevca kapucina; fra Bonifacija Kanhara i fra Chandulala Baliarsingha. Novozaređeni svećenici pripadaju Kapucinskoj provinciji Andhra-Orissa. Svečanosti ređenja prisustvovalo je 50 svećenika i više od 1500 vjernika.

Oba novozaređena svećenika dolaze iz Kandhamala, gdje je 2008. zabilježeno najveće protukršćansko

nasilje u suvremenoj Indiji. Nasilje usmjereno protiv kršćana trajalo je gotovo četiri mjeseca i odnijelo više od 90 žrtava, a 50 tisuća ljudi ostavilo bez krova nad glavom.

Nadbiskup Barwa je rekao da „svo svi pozvani biti sredstvo Božjega milosrđa. Čak su i fra Bonifacije i fra Chandulal i njihove obitelji bili zahvaćeni tim nasiljem. Oni su na to reagirali milosrdem.“ „Zahvaljujem Bogu na daru svećeništva meni i Crkvi“, rekao je fra Bonifacije prisjećajući se teškog vremena progona iz 2008. Njegova mlađa sestra je redovnica Družbe sv. Josipa

od Annecyja, a jedan njihov stric je svećenik u Nadbiskupiji Cuttack-Bhubaneswar.

„Zahvaljujemo našim roditeljima, članovima obitelji i svećenicima koji su nas proteklih godina poticali da slijedimo ovaj poziv. Utječemo se vašim molitvama kako bismo mogli milosrdno služiti Bogu i Crkvi“, rekao je fra Chandulal.

(„Fides“)

KINA

Čudo obraćenja i krštenja u Kini

Shan. Isti obred obavljen je u svim katoličkim crkvama diljem Kine za vrijeme uskrsnog bdjenja. Posljednjih godina kršteno je više od 20000 novih vjernika u uskrsnom vremenu.

U jednoj župi malo izvan Šangaja bilo je 27 krštenja, na području s gotovo milijun stanovnika. Lokalna zajednica broji samo 100 vjernika, što znači da je zajednica u uskrsnoj noći porasla za više od 25 %. Božić, Duhovi i Uzašašće također su prigode za krštenja. Oko 100 000 odraslih godišnje se krsti u Katoličkoj Crkvi. Broj krštenja u podzemnim protestantskim crkvama (koje nisu pod ingerencijom vladina Pokreta tri autonomije) još je veći. Službenu vlast, naročito Ministarstvo

za vjerska pitanja, jako brine rast broja kršćana u zemlji. Prema nekim procjenama broj kršćana je dostigao oko 100 milijuna, što nadmažuje broj članova Kineske komunističke partije (KKP), kojih je, prema procjeni, oko 85 milijuna.

Za neke promatrače Komunistička partija sama je kriva za porast kršćanstva u zemlji. Budući da teoretski i praktični materijalizam ljude tjera da traže bogatstvo i konzumizam, ljudi tragaju za smislom. Za brojne novokrštenike ekonomsko blagostanje „nije bilo dovoljno“. Oni su tražili „nešto dublje“, tj. „nematerijalne vrijednosti“. Biskup u središnjoj Kini to je opisao kao „veliku žed za Bogom“. Materijalizam je doveo do raširena individualizma i eksploatacije. Mnogi ljudi, naročito migranti koji su došli u grad, osjećaju se sami i nemaju nikoga da im pomogne. Plaćeni su malo i

tretirani kao robovi. „Nakon što sam sreo neke katolike, osjetio sam se prihvaćen i priznat kao osoba s dostojanstvom, a ne vrjednovan prema svojem materijalnom statusu“, rekao je jedan od novokrštenika. Ovogodišnja proslava Uskrsa protekla je bez napetosti. Policija je vjernicima rekla neka vjernička slavlja budu „bez pjevanja i u malim skupinama“, pa su čak i „podzemne“ zajednice mogle slaviti misu i liturgijske obrede bez nekog problema.

U Zhejiangu, gdje su crkve i križevi bili meta uništavanja, Zhang Kai, protestantski pravnik, nedavno je oslobođen nakon šest mjeseci zatvora. Zatočen je bio zbog obrane svoje braće vjernika od zlostavljanja. Na izlasku iz zatvora, zahvalio se policiji u Wenzhou što se brinula za njega.

(„AsiaNews“ – Wang Zhicheng)

Uskrsnoj noći kršteno je oko 20 000 ljudi. Samo u okolici Šangaja 27 novokrštenika pridružilo se zajednici od njih 100. Rastući materijalizam i individualizam ljude tjeraju na obraćenje. Zajednice „podzemne“ Katoličke Crkve Uskrs su proslavile bez pjesme i u malim skupinama. U uskrsnoj noći više od 100 odraslih kršteno je u pekinškoj katedrali Bezgrješnoga začeća. U bijeloj haljini i u pratnji kumova ispovjedili su svoju vjeru u Isusa Krista koji je umro i uskrsnuo, a krstio ih je nadbiskup Joseph Li

VARAŽDIN

Predstavljen film "Madrecitas" o hrvatskim misionarkama u Južnoj Americi

Dokumentarni film "Madrecitas - Službenice milosrđa, misionarke u Ekvadoru" autora dr. Krunoslava Novaka prikazan je u petak 1. travnja u dvorani Pastoralnog centra Varaždinske biskupije. Predstavljanje su organizirali Nacionalna uprava Papinskih misijskih djela u Hrvatskoj i Ured za pastoral u medijima Varaždinske biskupije.

Riječ je o prvom dokumentarcu o hrvatskim misionarima u Južnoj Americi, koji je snimljen u suradnji autora i Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Hrvatskoj. Autor je, bez naracije, kao snimatelj, montažer i redatelj, sam ispričao priču s kojom gledatelje upoznaju sestre misionarke, njihovi suradnici i domaći ljudi koji ih doživljavaju kao "madrecitas" – drage majke topla i predana srca.

Odgovorni urednik filma vlč. Antun Štefan, ujedno nacionalni ravnatelj PMD u Hrvatskoj, koji je i sam bio dugogodišnji misionar u Africi, napomenuo je kako Crkva vjeruje u svoje misionare koji čine velika djela koja oduševljavaju i nas ovdje, a posebno one kojima odlaze služiti u dalekom svijetu. Želim da u ovome djelu prepoznamo da je svaki čovjek vrijedan poštovanja i povjerenja i da je sposoban činiti predivne stvari. Nacionalna uprava posebno je povjerenje imala u vlč. Novaka koji je ovim filmom učinio i prikazao predivne stvari, rekao je vlč. Štefan.

Zahvaljujući svima koji su se odazvali prikazivanju filma, autor je posebno zahvalio nacionalnom ravnatelju koji ga je potaknuo na rad na filmu koji je nastao tijekom njegova 15-dnevnog boravka sa Službenicama milosrđa u njihovim misijskim kućama u tri provincije u Ekvadoru. Napomenuo je kako je za njega osobno to također bilo misijsko iskustvo i film želi prikazati dio onog što je viđeno očima misionara. Rad na filmu koordinirala je autorova suputnica i djelatnica Nacionalne uprave Ines Sosa Meštrović. Rekao je kako je život u Ekvadoru težak, ali ga sestre usmjeravaju na pozitivan način i nastoje prenijeti onima kojima su poslani u školu života i školu vjere. Zaželio je svima da na film gledaju kao na mozaik djela milosrđa, tim više jer je film nastao za Godinu milosrđa, te da ih sam film potakne da i sami u svomu životu budu milosrdni prema drugima. Napomenuvši da su misije upravo ono što nakon Uskrsa slušamo u evanđelju: idite, propovijedajte i svjedočite, varaždinski biskup Josip Mrzljak rekao je kako je Crkva oduvijek svjesna važnosti misijskog djelovanja. I dok nekad ranije nismo mogli vidjeti kako izgleda misijski rad u dalekim krajevima, sada i putem ovog filma možemo upoznati rad naših misionara koji obavljaju temeljnu zadaću Crkve – svjedočenje evanđelja po

svem svijetu. Zahvaljujem našim svećenicima Varaždinske biskupije koji su priredili ovo djelo, rekao je biskup te zaželio da gledanje filma bude svojevrsna molitva u misijskom raspoloženju.

Film prikazuje život Službenica milosrđa koje u Ekvadoru djeluju u zajednicama u glavnom gradu Quito, te u Esmeraldasu i Paloquemadu, gdje su se sestre najprije nastanile 1988. godine. Među prvim sestrama bila je i s. Lukrecija Mamić. Službenice milosrđa nastoje donositi Kristovo svjetlo u okolnostima siromaštva i egzistencijalnih periferija. Tijekom godina ostvarile su se na području socijalne i zdravstvene skrbi, obilazeći stare, bolesne i siromašne, te brinući o djeci i samohranim majkama. Velik dio aktivnosti u zajednicama ostvaren je zahvaljujući dobročiniteljima iz Hrvatske, pa je film poticaj za još djelotvorniju potporu misijskom djelovanju.

Velikoj dvorani Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu, u petak 15. travnja, u organizaciji Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj održana je projekcija dokumentarnoga filma "Madrecitas – Službenice Milosrđa, mi-

SPLIT

Prikazan film „Madrecitas”

sionarke u Ekvadoru". Snimatelj, montažer i redatelj je dr. Krunoslav Novak, međimurski svećenik Varaždinske biskupije i viši asistent i profesor na Hrvatskom katoličkom sveučilištu.

Pozdravljajući okupljene, koordinatorica projekta Ines Sosa Meštrović, gledatelje ja upoznala s nastankom filma i sa zajednicom sestara Službenica Milosrđa koje u Ekvadoru djeluju u četiri zajednice u

glavnom gradu Quito i Esmeraldasu, te u Paolo Quemadu. U ime svih Službenica Milosrđa okupljenima se obratila i provincijalka s. Mariangela Galić, koja je podsjetila na bl. Majku Tereziju i o. Antu Gabrića koji su svjedočili o ljubavi prema dalekima, potrebnima siromasima, te koji su na taj način u nekima zapalili i žar misionarskoga poziva. Istaknula je da je ispričati priču o životu misionara dragocjen dar koji postaje misionar-

ski čin prema svima nama. „Srce djeteta koje živi u svakome od nas zatirata na ono što je Božje; na istinu o životu i životima. A istina o životima mnogih ljudi je uistinu surova. Vjerujem da će to jednim djelom pokazati i ovaj večerašnji dokumentarni film“, kazala je s. Mariangela. Na kraju, u ime svih Službenica Milosrđa, s. Mariangela izrazila je zahvalnost svim sudionicima filma te preporučila: „Neka ovaj film kao i svako naše zalaganje za slavu Božju čineći dobro najpotrebnijima budu poticaj i svima nama da se otvorimo tom za-

datku na koji nas i danas Crkva snažno poziva: da budemo u službi Milosrdnom po djelima milosrđa“. Film na zanimljiv način prikazuje život službenica milosrđa koje u Ekvadoru djeluju u četiri zajednice. Dvije su smještene u glavnom gradu Quitu, a druge dvije u Esmeraldasu i Palo Quemadu.

Sestre Službenice Milosrđa u teškim životnim okolnostima nastoje donositi Kristovo svjetlo u živote ljudi koje svakodnevno pogađa surova stvarnost siromaštva, napuštenosti, kršenja temeljenih ljudskih prava koja mnoge

skupine ostavlja bez ikakve zaštite, na rubu očajja. Film Madrecitas – Sestre Službenice Milosrđa, misionarke u Ekvadoru na svoj je poseban način pomalo i šokantan zbog određenih teških situacija i iskustava koje prenosi gledatelju, no s druge strane ukazuje na to da Ekvador kao država ima velike potencijale i mogućnosti. Ono što tamo čine sestre misionarke, misionari, ali isto tako i druge različite udruge i organizacije daje rezultate, tako da životni standard u zemlji sve više raste.

(www.smn.hr)

LUG-BRANKOVIĆI

Milosrđem do dobrih djela

Djeca i mladi Župe sv. Ivana Krstitelja Lug – Brankovići i ove su godine pokazali veliko i milosrdno srce za misije. Misijske su kasice posebna prigoda gdje se djeca već odmalena odgajaju i uče odricati za one koji nemaju osnovnih uvjeta za život. Darivanje je privilegirana milost kad se može osjetiti i doživjeti

obostrana ljubav, kad darujem i primam. Na satovima vjeronauka dogovorili smo se da ćemo svojim prilozima razveseliti svoje prijatelje u dalekoj Africi pod geslom “Milosrđem do dobrih djela”.

Doista svojim su prilozima (1.120,00 BAM) pokazali svoju osjetljivost i blizinu s onima koji

imaju manje od njih. Svoje misijske kasice donijeli su u crkvu na Bijelu nedjelju, 3. travnja.

S. Marinela Zeko

SARAJEVO

U nedjelju 17. travnja, na Dan molitve za duhovna zvanja – Nedjelju Dobrog Pastira, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u Bosni i Hercegovini vlč. Ivan Štironja, na poziv Služavki Malog Isusa, održao je duhovnu obnovu sarajevskim redovnicama. Duhovna obnova, na koju se odazvao velik broj redovnica, započeo je razmatranjem o temi *Godina milosrđa u svjetlu misijskog poslanja Crkve*.

Vlč. Štironja je u svojem izlaganju naglasio da su četiri Papinska misijska djela kao grane koje su čvrsto vezane za stablo Kongregacije za evangelizaciju naroda (nastalu 1622.), istinski znak i potvrda prisutnosti Božjega milosrđa u svijetu, ne tijekom jedne godine, nego trajno. Uredi Papinskih misijskih djela ne promoviraju samo svijest o materijalnoj brizi i solidar-

Duhovna obnova u znaku Godine milosrđa i misijskog poslanja Crkve

nosti, nego i o duhovnoj brizi, objasnio je te dodao: „Siromašni, bolesni, odbačeni, umirući, naša su braća i sestre u kojima Isus ponovno pati i umire. To mnoštvo gurnutih na periferije zavrjeđuje susret s Isusom, oni su ljudi kao i mi. Možda druge boje kože, drugih pogleda na život, drugih uvjerenja, ali su djeca jednoga te istog Oca, tako onda naša braća i sestre. Imaju pravo na nadu, na vjeru u Isusa, na Božju ljubav i milosrđe, spasenje i otkupljenje.“

Propovjednik je pozvao redovnice na promišljanje na temelju nekoliko misli iz bule *Lice milosrđa*, koju je papa Franjo uputio Crkvi u povodu Godine milosrđa. Bilo je to svojev-

vršno sjećanje na one čiji je „vapaj postao nečujan i zagušen ravnodušnošću bogatih“, prema kojima smo pozvani posvjedočiti duhovna i tjelesna djela milosrđa, što posebno naglašava papa Franjo (br. 15).

Uslijedila je prigoda za svetu ispovijed, a potom sveta misa, u kojoj su prisutni, u povodu Dana molitve za duhovna zva-

nja, zahvalili na daru duhovnog poziva, molili za nova svećenička i redovnička zvanja, a posebno za misionare, koji rasuti širom svijeta svjedoče milosrdno lice Isusa Dobrog Pastira. Uz vlč. Štironju, misu je koncelebrirao vlč. Jakov Kajinić, duhovnik u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu, a ministrirao je bogoslov Ivan Mijač. (PMD BiH)

DR KONGO

– Fra Stojan Zrno

“Neka mrtvi pokapaju svoje mrtve”

Ujutro poslije kave, polazimo pješice u Kalembu preko velike bare. Rekoše mi u Masombu da je bara još uvijek suha. Da, za njih je suha, jer samo na dva mjesta ima vode, a oni hodaju bosonogi i bez poteškoća pregaze vodu. A ja sam u cipelama i smočio sam noge. Oblačno je, pa je ugodna ta šetnja od tri i pol sata. Na velikoj rijeci Lwembeu napravili su viseći most. Nigdje niti jednog čavla! Sve je povezano užadi iz prirode i sve visi u zraku. Oni su pravi mostograditelji za ovakve mostove. Jedino je zlo što ta drvenasta užad i ta drva od kojih je načinjen most brzo počnu trunuti i već sljedeće godine treba praviti novi most. Primićemo se Kalembi. Opazih već izdaleka da ispred naše kapelice nema puno naroda koji nas čeka, a ne čuje se ni bubnjanje ni pjesma, kako to uvijek običavaju činiti. To je znak da se u selu nešto dogodilo, jer pred nas istrčaaše samo djeca. I zbilja, sav je narod na drugom kraju sela, jer je umrlo dijete nekadašnjeg vjeroučitelja.

Ako smo pomalo umorni od puta, moramo i mi otići onamo i izraziti sućut. Tek što smo malo sjedili, dođe neki momci s groblja i rekoše da je grob iskopan. Netko dade znak za polazak i svi se digoše i pođoše u veliku neredu prema groblju. I mi pođosmo s njima, jer do groblja ima samo oko 1,5 km. Tako već i prije nego sunce dođe u zenit, završise pokop. Kad umre odrastao čovjek, onda četiri dana nema nikakva gibanja. I dan i noć sjede u dvorištu kuće gdje je živio pokojnik, pričaju oko vatre, gdje i spavaju, jer “žalost” je. Ali kad umre malo dijete, onda narod ostane samo prvu noć, dok ne pokopaju bebu, a onda poslije sprovoda svatko ide svojim poslom, osim najbliže rodbine i onih koji će kasnije izdaleka doći na žalost. Zanimljivo je napomenuti da sve ove brojne godine boravka u Africi nisam nikoga pokopao. Jednostavno zato što ne bih stigao. Kršćani sami pokapaju svoje kršćane, a ja slijedim onu Isusovu: “Pusti neka mrtvi pokapaju svoje mrtve! A ti idi i navješćuj kraljevstvo Božje” (Lk 9, 60).

Apostolat mladih

Poslije sprovoda i mi smo se mogli posvetiti svojem poslu. Ima jedna

lijepa novost u kršćanskoj zajednici. Dva mladića iz pokreta “Kiro” iz Masomba došli su u ovo selo i osnovali i ovdje kirovce. Mladi i djeca skladno sviraju i pjevaju i u crkvi i u selu. Razgovarali smo s njima o pripremi za krštenje, jer većina njih još nije krštena. Sigurno će iz ove skupine mnogi postati kršćani. Eto, i ovdje osjetismo što znači apostolat mladih i njihovo misionarsko djelovanje.

Ujutro su nas ti novi kirovci pratili oko sat i pol do rijeke Lwembea. Njih petnaestak nosili su nam stvari i cijelo vrijeme pjevali. Oni se s rijeke vratise u selo, a mi nastavismo sami kroz savanu. Kako vrijeme prolazi, primiće se podne i sunce sve jače prži, jer je ovih dana u zenitu, tj. u podne pada točno okomito iznad glave.

U vjeri i ljubavi nema prisile

U Masombu nas dočeka jedan bračni par. Prije nego vozilom krenemo prema selu Mumbi, žele nam izložiti svoj slučaj. On je naime katolik, a ona moli u pentekostnoj zajednici. Žele sklopiti crkveni brak, ali da svatko nastavi moliti u svojoj zajednici. Muž bi htio prisiliti ženu da i ona postane katolikinja, jer je po ovdašnjim običajima dužna slijediti

muža. Rekoh im da u vjeri, kao i u ljubavi, ne smije biti prisile. Mogu se i tako vjenčati s dopuštanjem biskupa. Moram mu napisati pismo nakon što njih poučim kako se trebaju ponašati u braku. Oni misle da je po Božju onako kako je po njihovim običajima.

Destilacija rakije pokraj crkve

I u Mumbi nas dočeka smrtni slučaj. Umrlo jedno dijete. Doduše, nije iz naše zajednice, ali sav se narod okupio u blizini naše kapelice. Otidosmo i mi izraziti sućut, a onda se možemo mirno odmarati, čekajući da pokopaju dijete. Za danas smo predvidjeli samo pobožnost krunice. Možemo ju moliti uz vatru kad se smrkne, kad su svi slobodni. Eto, tako sam danas cijelo popodne slobodan. Mogu razgledati što hoću i snimiti ponešto iz seoskog života. Za mene je najzanimljivije bilo gledati i fotografirati susjede koji destiliraju lutuku, smrdljivu kongoansku rakiju. Kad se zaustavih ispred kuće gdje odsjedamo, i prije nego izidoh iz vozila, ljudi nas okružise da nas pozdrave. Pristupi i susjedova žena, koja dobro zaudara na lutuku. "Gle kako se *ponačinila* lutukom", pomislih. Ali malo kasnije, kad sam se primakao kotlu, ispričah joj se jer sam o

njoj pogrešno mislio da se opila, a ona, eto, zarađuje za svoju obitelj prodajući ra-

kiju. Naša je kršćanka, pa smo se mogli šaliti. Zanimljivo je da je u Kongu pečenje rakije, kao i sve drugo, ženski posao. Stoga muž samo ponekad pride kotlu, pojača vatru i nadgleda destilaciju, ako se žena mora zabaviti oko malog djeteta.

Hoće srednju školu

Navečer su mladi skladno pjevali, i za vrijeme pobožnosti krunice, a i kasnije nama u čast. Ovdje imaju dva zbora, iako zajednica nije baš mnogoljudna. Iznijeli su mi i problem srednje škole. Oni bi htjeli katoličku. Željeli bi da gradimo učionice cementom i da ih pokrijemo limom. Ali tu je i njihov dugogodišnji sukob sa susjednim selom Tshibambom. Tamo postoji državna osnovna škola za oba sela. Sada bi im ovi htjeli "parirati", da i oni imaju "svoju" školu, u koju bi onda, naravno, pustili i djecu iz Tshibambe. Već su na svoju ruku otvorili prvi razred srednje škole. Rade po svojoj volji, kako oni sami zamišljaju da je dobro. A kad tako rade, brzo sve propadne. Tako su prije nekoliko godina oni iz Tshibambe bili otvorili srednju školu. I naravno, sve propalo nakon nekoliko mjeseci. Zato sam ih dugo morao poučavati kako će postupiti i što sve moraju učiniti. A najvažnije je da se dva sela dogovore i rade

Zanimljivo je da je u Kongu pečenje rakije, kao i sve drugo, ženski posao. Stoga muž samo ponekad pride kotlu, pojača vatru i nadgleda destilaciju, ako se žena mora zabaviti oko malog djeteta.

složno, bez obzira na to gdje će škola biti. Seoska posla!

Vrač unosi svađu među kršćane

Ujutro nam starješina kršćana dovede dvije starije žene. Međusobno se optužuju da jedna drugoj nanose zlo, jer im je tako rekao vrač, koji je nedavno boravio ovdje. Pričale su dugo, dugo, prvo jedna, pa druga, iznoseći sve nevolje koje su ih zadesile u posljednje vrijeme. A svemu tomu kriva je ona druga, jer je vrač tako rekao. Ne treba valjda sumnjati u vračevo poštenje! Gdje bi on optužio nekoga tko nije kriv?! Slušao sam ih i slušao, a onda rekao animatoru da on progovori, jer ako ja budem govorio, onda će one u sebi misliti da ja tako govorim jer sam bijelac, a one znaju kako je. Nakon što im je animator govorio o ulozi vrača u našem životu, ja sam im govorio o ispovijedi, da se obje pokaju, a da nam Bog daje oprostjenje samo ako i mi drugima oprostimo. Pristale su na pomirenje, pružile jedna drugoj ruku i obećale da će se ispovjediti. A dokle će među njima mir potrajati? Možda do onoga dana kada ponovno dođe vrač u selo i ponovno stavi smutnju među njih.

Na kraju svete mise imali smo izbore za voditelje zajednice. Vjeroučitelj je ostao isti, a za starješinu zajednice izabraše jednoga mladeća, pametnoga i ustrajnog kršćanina. Moći će lijepo proslaviti izbor jer se kod susjeda peče rakija. Traže od mene da im pomognem da "pošteno" proslave izbor novoga starješine. Dadoh im oko četiri eura, a za to mogu kupiti sedam boca rakije lutuku. I dok se oni počеше unaprijed radovati, i prije nego su „oborili“ niz grlo prvi gutljaj rakije, mi se premjestismo u susjednu Tshibambu.

Giovanni Battista Albino (Ivan Krstitelj Albin) Mazzucconi rođen je 1826. u Rancio di Leccu, u Milanskoj nadbiskupiji, od oca Giacoma i majke Anne Marije Scuri. Bio je deveto od dvanaestero djece svojih roditelja, od kojih su tri svećenika i četiri redovnice. Rektor njegove srednje škole o njemu svjedoči slijedeće: „Vidio sam kako ide na svoju prvu svetu pričest; od tog trenutka vidio sam u njemu jednog anđela svaki put kad se pojavi preda mnom.“ U proljeću 1840. ulazi u biskupijsko sjemenište. Pohađao je filozofiju u bogosloviji u Monzi od 1844. do 1846., a teologiju u bogosloviji u Milanu od 1846. do 1850. Rektor bogoslovije o njemu reče: „On je blag, ponizan, skroman; zapažen je po svojoj sposobnosti u studiju, kako književnom, tako i znanstvenom, i ima dosta naglašen crkveni duh.“ Čitajući s posebnim zanimanjem izvještaje o progonstvima kršćana u Kini i u Tonkinu, osjećao je kako se u njemu rađa misijsko zvanje, koje se, uostalom, „podudara s najdubljom čežnjom njegova srca“. Za svećenika je zaređen 25. svibnja 1850. Tijekom duhovnih vježbi za redenje, zatražio je da bude među prvim studentima misijskog instituta koji se tek osnovao u Milanu po želji pape Pija IX.

Blaženi Giovanni Battista Mazzucconi

Tako je postao jedan od suosnivača Papinskog instituta za inozemne misije (PIME). Dao je velik doprinos oko ostvarenja pravila i statuta tog instituta, stvarao razne i snažne skupine za molitvu za misionare. Kao bogoslov, imao je temeljnu želju da se izbori za raj pod svaku cijenu. No sada ta njegova želja poprima misijsku boju i dinamiku; predaje se duboku sjedinjenju s Kristom. To sjedinjenje pripremalo ga je za prihvaćanje patnji i križa njegova Učitelja. Pisao je: „Blago onomu danu kad će mi biti dano da mnogo trpim za tako svet i pobožan razlog kao što je evangelizacija, ali još blaženiji onaj dan kad ću biti smatran dostojnim proliti svoju krv za evangelizaciju i susresti smrt usred muka.“

Sa šestoricom subraće 16. ožujka 1852., otišao je u misiju u Melaneziju i Mikroneziju, u Oceaniju. Ta misija je dodijeljena novomu institutu. Nakon sedam mjeseci velika i naporna putovanja, apostolski prefekt Paul Reina i Giovanni stigli su na otok Rook, a ostali na otok Woodlark. Giovanni je bolovao od teških groznica, s komplikacijama koje su se pokazale na njegovu izranjenu tijelu. Sve je to podnosio sa strpljenjem i mirnoćom duše. I moralno je patio zbog velika otpora tih naroda prema prihvaćanju evanđelja. Njegova je poruka otvorena osuda njihova ponašanja, koja su uključivala i ubijanje djece; odatle njihova mržnja prema njemu, unatoč velikoj ljubavi i revnosti za spašavanje te djece. Bio je iscrpljen nakon dvije godine i u siječnju 1855. otac Paul Reina dopušta mu da ode na odmor u Sydney. Iste godine 16. kolovoza brodom se pridružio svojoj subraći na Woodlarku i bio im velika podrška, jer su i oni već bili umorni i iscrpljeni zbog bolesti i gladi. Nalazili su se u opasnim okolnostima, jer su domorodci planirali sve ih pobiti. Tada su napustili otok, ostavivši pismo ocu Mazzucconiju. Kad su došli u Sydney, otac Giovanni je već otišao četiri dana ranije. U rujnu 1855., dok je prilazio otoku, dočekala ga je skupina od 48 ljudi podijeljenih u osam čamaca. Pokazali su se miroljubivima, kao da su mu htjeli pomoći. No jedan je ušao na brod i, praveći se kao da želi pružiti ocu Giovanniju ruku, izvadio skrivenu sjekiru i jednim ga potezom ubio. Otac Giovanni nije još navršio ni trideset godina. Svi koji su bili na tom brodu bili su ubijeni, a brod potpuno uništen. Sav taj zločinački nered otkriven je tek osam mjeseci kasnije. Papa Ivan Pavao II. proglasio je oca Mazzucconija blaženim u Godini otkupljenja, 19. veljače 1984.

Promatrajući takav život oca Mazzucconija, možemo zaključiti da Gospodin neprestano budi u svojem narodu ljude koji odlučno idu za Učiteljem, ne bojeći se cijene koju trebaju platiti u ime evanđelja. Gledano ljudski, život misionara koji su završili mučeničkom smrću, može izgledati uzaludan. No njihovo djelo, uvjerenje i spremnost na smrt zbog širenja radosne vijesti, uvijek daje plod u vrijeme kada Gospodar žetve smatra prigodnim i spasonosnim za pojedince i narode. Molitva za misijska zvanja postaje jasan poziv, jer se takva zvanja rađaju ili prije ili tijekom formacije u bogosloviji, kao što je slučaj kod oca Mazzucconija. Trajnost njegove želje da živi i umre za evangelizaciju pokazuje da je jasno shvatio Učiteljeve riječi: „Nije učenik nad učiteljem...“ (Mt 10,24); „Ako su mene progonili i vas će progoniti...“ (Iv 15,20). To su riječi koje ne daju nijednomu Kristovu učeniku sigurnost kakvu nudi ovaj svijet, ali nikada ne obeshrabre one koji znaju komu su povjerovali!

Vlč. Odilon Singbo

darovatelji

ZA MISIJE I MISSIONARE:

Adrijana Merdžo 200 kn * Ana Pozderac 2.500 EUR * Dominik Pozderac 20 EUR * Ante Matković 50 kn * Antonela Grbavac 200 kn * Božidar Škarec 200 kn * Branimir Gabrić

50 kn * Danijel Krizmanić 150 kn * Davor Cindrić 450 kn * Dječji vrtić Maginja 233 kn * Djelatnici Dječjeg vrtića Maslačak 410 kn * Dominika Papić Kukić 100 kn * Družba Kćeri Milosrđa, Blato 300 kn * Dubravka Trgovac 50 kn * Dušana Tadić 200 kn * Estera Kučić 100 kn * Franjevački samostan Jastrebarsko 300 kn * Franjevački samostan Klanjec 50 kn * Goran Šipek 50 kn * Gordana Jurković 200 kn * Hrvoje Cerovac 100 kn * Ivan Dabo 100 kn * Ivana Josipović 100 kn * Ivica Bradara 150 kn * Ivica Petrinović 60 kn * Ivo Marušić 100 kn * 100 kn * Jagoda Radman 50 kn * Jelena Grabant 200 kn * Jelena Marinčić 200 kn * Josip Baranjak 115 kn * Josipa Glibota 500 kn * Juraj Brajnović 200 kn * Kazo Zelić 200 kn * Kristina Filipov 50 kn * Marija i Božo Kostešić 100 kn * Marinko Hudolin 200 kn * Midhad Huskić 50 kn * Mirna Poščić 100 kn * Miroslav Fadiga 100 kn * Misija zajednica župe Gospić 2.930 kn * Mladenka Lovrović 150 kn * Mollitvena zajednica župe Sigetec Ludbreški 3.530 kn * N. N. 440 kn * Nina Mulc 100 kn * Obitelj Majić 500 kn * Obitelj Markotić 100 kn * Patricia Rot Grozić 45 kn * Robert Rešetar 100 kn * Roko Srdarović 30 kn * Samostan benediktinski sv. Andrije 100 kn * Sanela Kučar 100 kn * Sanja Vukobratović 200 kn * Službenice Malog Isusa, Sutivan 300 kn * Tomislav Čubelić 200 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Veronika Valičević 100 kn * Vinko Klarić 150 kn + 150 kn * Zdenka Podhraški-Relja 20 kn * Zdravka Lovrić 50 kn * Zlatko Tomljenović 400 kn * Zoja Zubčić 50 kn + 50 kn * Župa Breznički Hum 750 kn * Župa Dubravice 300 kn * Župa Dugi Rat 200 kn * Župa Lupoglav 600 kn * Župa Otok 950 kn * Župa Pisarovina Jamnica 580 kn * Župa Krapinske Toplice 220 kn + 50 kn + 450 kn * Župa sv. Pavla, Pula 1.263 kn * Župa Uskršnuća Kristova, Čepin 5.390 kn * Dragutin Matić 2.500 kn * Terezija B. 100 kn * Zorica Klasan 100 USD * Darovatelji preko don Darija Čorića 200 EUR * Darovatelji preko don Darija Čorića 100 EUR * Darovatelji preko don Darija Čorića 100 EUR * s. Hozana Ana Sucić 50 kn * Sandra Španić 200 kn * Župa Navještenja BDM, Velika Gorica 8.340 kn * Barica Vuica 100 kn * Elizabeta Grigić 200 kn * Gordana Radošević 50 kn * Preč. N. N., Sarajevo 2.000 EUR * preč. N. N., Sarajevo 2.000 CHF * N. N., Sarajevo 200 KM * Vojna kapelarija, Čapljinja 100 KM * Tomislav Golemac, Mostar 100 KM * s. Gizela Dolić 100 KM * Nikolina Petrović, Vitez 5 KM * N. N. 20 KM * Branko Crnjac, Uskoplje 150 KM * Zoran Bubalo, Široki Brijeg 100 KM * Ivana Katavić, Sarajevo 50 KM * Zrinka Drmić, Novi Travnik 50 KM * N. N. 200 KM

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPO TREBITIJE:

Fama d.o.o., Široki Brijeg 500 KM * Ankica Jurić 50 KM * Marta Zeljko, Široki Brijeg 50 KM * Ruža Perčić, Kiseljak 50 KM * N. N. 41,40 KM * N. N., Banja Luka 50 EUR * Stana Vučina, Mostar 20 KM * N. N., Srednja Slatina 250 EUR * darovatelji preko o. Drage Kolimbatovića 2.550 kn + 4.000 kn * Obitelj Barešić 50 kn * Blaško Kivić 200 kn * Branko Dragojević 390 kn * Darko Oprauš 200 kn * Gordana Jurković 300 kn * Ivanka Nikolić 310 kn * Jadranka Bačić Katinić 100 kn * Josip Kordić 100 kn + 100 kn * Matilda Labaš 20 kn * N. N. 440 kn * Nada Alfirev 100 kn * Nada Juranović 100 kn * Pave Radonić 300 kn * Pero Petanjak 100 kn * Željka Vodopija 200 kn * Stjepan Maloić 500 kn * Vera Čargonja 200 kn + 200 kn * Gordana Radošević 50 kn * Marija Mišić 200 kn * Gordana Šišgorić 200 kn

SV. DIJETINSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJE:

Kristina Jurković 200 kn * Ljerka Berković 20 kn * Sanja Nikčević 500 kn * Stjepan Kozelka 50 kn * Stefica Ričko 100 kn * Ljekarna Prima Pharms 300 kn * Marija Jerkan 110 kn * Prima Commerce, Vrbovec 686,90 kn * Vesna Varga 180 kn * Nadbiskupski duhovni stol 100 kn

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVĀČENIKA U MISIJAMA:

Fila i Anda, Vogošća 25 KM * N. N., Vogošća 25 KM * Ivanka Bencun, Kiseljak 50 KM * svećenici Mostarsko-duvanjske i Trebinjsko-mrkanske biskupije okupljani na korizmnoj koroni: don Tomislav Ljuban 100 KM * don Josip Galić 100 KM * don Davor Berezovski 50

4.483,35 KM, 17 EUR i 0,40 kn * Marija Puharić 40 kn * Adelka Nikolić 200 kn * Župa Mučenitva sv. Ivana Kristitelja, Županja 500 kn * Marija Bartošek 250 kn
don Anđelko Planinić 100 KM * don Mladen Šutalo 100 KM * don Drago Bevanda 100 KM * don Ivan Zovko 50 KM * fra Dario Dodig 100 KM * don Ante Đerek 200 KM * don Tomislav Majić 200 KM * fra Velimir Bagavac 200 KM * don Božo Goluža 200 KM * don Ante Pavlović 100 KM * don Đuro Bender 200 KM * don Ivo Šutalo 100 KM * don Damjan Raguž 150 KM * fra Ivan Landeka (st.) 100 KM * don Jakov Renić 50 KM * don Rajko Marković 100 KM * fra Marinko Leko 200 KM * fra Ivan Ševo 60 KM * don Nikola Menalo 50 KM * don Josip Čule 50 KM * don Antun Pavlović 50 KM * don Stipe Gale 50 KM * don Ivan Perić 200 KM * don Ljubo Planinić 200 KM * don Luka Pavlović 100 KM * don Ivan Kordić 50 KM * don Niko Luburić 50 KM * don Marin Skender 100 KM * don Marko Kutleša 50 EUR * don Nedjeljko Krešić 50 EUR * N. N. 200 EUR * don Jožo Blažević 100 EUR * don Vinko Raguž 100 EUR * don Željko Majić 100 EUR * don Ilija Drmić 50 EUR * N. N. 100 EUR * don Rade Zovko 50 USD * don Stipe Ivančić 1000 HRK * Biserka Zorbas 100 kn * Margita Perica 600 kn * Mario Preden 900 kn * N. N. 440 kn * Tomislav Bilić 150 kn * Nikola Crnković 100 EUR

ZA GLADNU DJECU:

Fila i Anda, Vogošća 25 KM * N. N., Vogošća 25 KM * Irena Šimić, Humac 30 KM * Dijana Blažević, Banja Luka 100 KM * A. O., Banja Luka 200 EUR * Blažena Bogdan, Banja Luka 50 KM * Sima Raspudić, Mostar 20 KM * L. B., Novi Travnik 50 KM * Slavko Burić 100 KM * Bara Miković 100 kn * Cvjeta Mijić 50 kn * Ivan Martić 747 kn * Ivanka Kusturjić 50 kn * Stefića Himmelreich 100 kn * Vesna Hećimović 100 kn * Viktorija Vičić 100 kn * Josip Bešlić 1.000 kn * Ivan Bolkovac 200 kn + 100 EUR

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Anda Svoboda 50 kn * Ana Pozderac 800 kn * Anton Trstenjak 100 kn * Antonio Kovačić 200 kn * Biban Gianfranco 600 kn * Danica Kristić 100 kn * Dario Maradin 100 kn * Igor Končurat 300 kn * Josipa Glibota 400 kn * Marija Galić 50 kn * Marko Gulić 1.000 kn * Matea Marković 2.500 kn * Mollitvena zajednica Pag 1.000 kn * Nada Vuković 50 kn * Robert Čaran 20 kn * Roberto 50 kn * Senka Dominiković 100 kn * Sonja Kovačević 200 kn * Tomislav Pavičić 50 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Verica Grbić 270 kn * Župa Draganić 400 kn * Župa Velikišević 150 kn * Župni zbor župe Županja 1.330 kn * Tonka Bedeković 1.000 kn * vlač. Ivan Janeš 700 kn * Ivanka Doko, Čitluk 25 KM * Mara Jurić, Bjelo Polje 70 KM * Komping d.o.o., Vitez 50 KM * Anda Mihaljević, Nova Bila 50 KM * Ivanka Bencun, Kiseljak 50 KM * preč. Miroslav Agostini, Sarajevo 50 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U KONJUGU:

Nikola Slišković, Široki Brijeg 100 KM * Fama d.o.o., Široki Brijeg 1000 KM * Dario Časar 100 kn * Ivka Nedić 50 kn * Kata Zubak 400 kn * Lidija Petrač 70 kn * Mirna Nothig 100 kn * Mladen Crmeković 100 kn * Natalija Karčagin 50 kn + 50 kn * Nikola Horvat 100 kn * Ružica Medvareć-Bračko 100 kn + 100 kn * Stane Radulović 30 kn * Zeljana Nižić 50 kn * Blaško Kivić 100 kn * Ivanka Vincetić 500 kn * Gračani promet d.o.o. 50 kn * Marija Štok 50 kn * Kata Sabelja 100 kn * Marusja Jurista 70 EUR * Ljubica Karlič Deborred 300 kn * Mara i Jelena Muterić 100 EUR * Lucija Dančević Sočak 50 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Antonio Zrilić 1.000 kn * Margita Žagarova 100 kn * Marica Laštro 400 kn * Ružica Raspudić 200 kn * Ruža Doknjaš 30 kn * Slavica Bilandžić 100 kn * Bernarda Picinić i drugi darovatelji 560 USD * Ivan Glavina 500 EUR * Marija Bradarić 500 kn * Ljiljana Lukač 100 kn

ZA MISIJE, GLADNE U RUANDI:

Ivan Prskalo, Mostar 20 KM * Davorka Cmoja, Grude 2000 KM * Jordan Cvitanović, Dračevo 50 EUR * Dijana Prlić, Savić 10 KM * Robert Prlić, Savić 50 KM * Župa sv. Marka, Klobuk 300 KM * Ivona Čutuk, Vitina 15 KM * Ranko Čolak, Vitina 20 KM * N. N. 30 KM * Ivanka Raspudić 110 KM * Olga Luburić, Ljubuški 20 KM * Tončka Vukoja 200 KM * Zoran Jurkić, Livno 20 KM * Dražen Vlašić, Savić 80 KM * Župa sv. Petra i Pavla, Kočerin 1800 KM * N. N. 300 kn * Igor Pivac 1.000 kn * Marin Babić 200 kn + 200 kn * N. N. 100 kn * Romano Tripalo 150 kn + 150 kn * Ružica Medvareć-Bračko 100 kn + 100 kn + 100 kn * Stana Prskalo 150 kn * Misija skupina Šitar 2.800 kn * Župa Bapska 5.000 kn * Katarina Vajdohor 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBIVI:

Franjo Stojić, Cerno 50 KM * Župa sv. Juraj mučenik, Derвента 350 KM * KŠC "Sv. Josip", Sarajevo

4.483,35 KM, 17 EUR i 0,40 kn * Marija Puharić 40 kn * Adelka Nikolić 200 kn * Župa Mučenitva sv. Ivana Kristitelja, Županja 500 kn * Marija Bartošek 250 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

Vlač. N. N., Sarajevo 2.000 USD * Mara Zadro, Mostar 100 KM * A. O., Banja Luka 400 EUR * Klanjateljice Krvi Kristove, Nova Topola 330 KM i 90 EUR * Služavke Malog Isusa, Dubrovnik 750 kn * Sandra Šćukanec 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:

N. N., Vogošća 100 kn * fra Alojzije Duvnjak, Zadar 100 EUR * Jordan Cvitanović, Dračevo 25 EUR * KŠC "Sv. Josip", Sarajevo 70 KM

ZA MISIJE I GLADNE NA SALOMONSKIM OTOCIMA:

Ruža Perić, Kiseljak 50 KM * Dragica Mešić 373,50 kn * N. N. 440 kn

ZA MISIJE I GLADNE U NIGERIJU:

Fama d.o.o., Široki Brijeg 500 KM * N. N., Vitez 200 KM * Đuro Malacko 200 kn * darovatelji preko don Darija Čorića 1.000 EUR + 1.000 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJI:

mons. Željmir Puljić, Zadar 1000 kn * Stjepan Berend 200 kn * Robert Skejčić 150 kn

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:

D. Majić 400 kn * Franjo Bujanović 350 kn * Marija Bujanović 350 kn * Marta Bujanović 350 kn * Vid Bujanović 350 kn * Ivan Bošnjak 100 kn * darovatelji preko don Darija Čorića 1.000 EUR * dobročinitelji preko vlač. dr. Krunoslava Novak 800 kn * Mario Kevo 800 kn

ZA MISIJE I GLADNE U KENIJI:

Ruža Perić, Kiseljak 50 KM * s. K. K., Sarajevo 200 EUR * Lucija Raguž 200 kn

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:

Ružica Medvareć-Bračko 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U GANI:

Siniša Skočibušić, Mostar 50 KM

ZA SVETE MIŠE U MISIJAMA:

Ruža Perić, Kiseljak 50 KM * Župa sv. Petra i Pavla, Kaštel Novi 1.250 kn * Timotej Vuković 200 kn

ZA AKCIJU MIVA – MISIJSKA VOZILA:

Preč. N. N., Sarajevo 2.000 kn * Darko Palačić 150 kn * Evica Tokić 371,25 kn * Ivan Daus 200 kn * Luca Radman 20 kn * Marija Percan 45 kn * Mladenka Lovrović 100 kn * Natko Blagojević 100 kn * Obitelj Majić 100 kn * Pero Petanjak 50 kn * Tihomir Paulić 1 kn * Župa Crkvena 1.000 kn * Župa Brestje 80 kn

MASLINOVE GRANČICE

Župa Snejžne Gospe, Deževica 100 KM * Župa sv. Josipa, Zenica 250 KM * Župa Srca Marijina, Skopalska Gračanica 130 EUR * Župa sv. Ignacija, Sarajevo 70 KM * Župa Crkvena 1.000 kn * Župa Bapska 1.100 kn * Župa bl. Alojzija Stepinca, Novska 586 kn * Župa bl. Leopolda Mandića, Slavonki Brod 1.900 kn * Župa Čačinci 400 kn * Župa Duha Svetoga, Čepin 1.233 kn * Župa Dobrog Pastira, Đakovo 900 kn * Župa Gornja Rijeka 800 kn * Župa Gradište 1.500 kn * Župa Končanica 980,60 kn * Župa Krapina 3.130 kn * Župa Mihoviljan 1605 kn * Župa Muke Isusove, Zagreb 800 kn * Župa Natkrižovljan 400 kn * Župa Oroslavje 3.040,85 kn * Župa Pitomača 1.760 kn * Župa Podgorac 500 kn * Župa Podravski Podgajci 550 kn * Župa Prelog 2.000 kn * Župa Presvetog Srca Isusova, Karlovac 2.372,50 kn * Župa Reka 333 kn * Župa Sigetec 300 kn * Župa Srdočić 2.430 kn * Župa Sunja 1.500 kn * Župa sv. Cirla i Metod, Vinkovci 1.475 kn * Župa sv. Dominika Savija, Slavonki Brod 2.058 kn * Župa sv. Etuzebija i Poliona, Vinkovci 1.500 kn * Župa sv. Fabijana i Sebastijana, Oštrice 500 kn * Župa sv. Josipa, Osijek 2.350 kn * Župa sv. Leopolda Mandića, Koprivnica 1.000 kn * Župa sv. Marka Krizeževčana, Zagreb 2.500 kn * Župa sv. Mateja, Bizovac 1.100 kn * Župa sv. Nikole biskupa, Varaždin 400 kn * Župa sv. Nikole biskupa, Vinkovci 1.500 kn * Župa sv. Tome Apostola, Rajić 682,10 kn * Župa sv. Vida, Varaždin 3.500 kn * Župa Uskršnuća Kristova, Čepin 3.220 kn * Župa Uzvišenja sv. Križa, Osijek 3.250 kn * Župa Višnjevac 2.000 kn * Župa Vugrovec 1.100 kn * Župa Ždala 200 kn * Župa Navještenja BDM, Velika Gorica 11.113,50 kn * Kandidatura sestara Kćeri Božje ljubavi, Zagreb 3.000 kn * Župa Presvetog Srca Isusova, Zagreb 1.500 kn * Župa Medurić 300 kn * Međubiskupijsko sjemenište, Zagreb 2.000 kn

POŠTANSKE MARKICE I TELEFONSKE KARTICE:

S. Magna Borovac * s. M. Petra Vučemilo

DUBROVNIK 2016.

28. ljetni susret misionara i misionarki

Ljetni susret misionara i misionarki Crkve u Hrvata održat će se ove godine od 4. do 7. srpnja 2016. u Dubrovačkoj biskupiji. Domaćin susreta bit će mons. Mate Uzinić, dubrovački biskup, zajedno sa svojim svećenicima, redovnicima, redovnicama i Božjim narodom. Na susretu će sudjelovati misionari i misionarke iz Afrike, Latinske Amerike, Oceanije i misijskih zemalja u Europi, a uz njih i hvarsko-bračko-viški biskup mons. Slobodan Štambuk kao predsjednik Vijeća za misije Hrvatske biskupske konferencije,

zatim nacionalni i biskupijski ravnatelji Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Okupljanje je predviđeno u ponedjeljak 4. srpnja do 16 sati u Ordinarijatu Dubrovačke biskupije, Poljana Paska Miličevića 4, 20000 Dubrovnik. Misionari i misionarke te biskupijski ravnatelji iz Hrvatske i BiH svoj dolazak trebaju najaviti do 15. lipnja 2016. na sljedeću adresu: Papinska misijska djela u RH, Ksaverska cesta 12a, 10000 Zagreb, tel. 01/5635055, e-mail: missio.croatia@misije.hr.

MISIJSKA KRIŽALJKA – SVIBANJ 2016.

Radosna vijest	Misijska zemlja	Pribor	Vodena zemljišta	Izbočina kopna u vodu	Riblje jaje	Kokošji proizvod	E	Drvena svjetiljka	Biblijska osoba	Čini	Brdo u Bosni	Ono (engl.)	Č O
Naš novi misionar													
Sprava							Očito Žensko ime						
Južno voće				Knjiga riječi Litra								Naš grad	Rod. župa novog misionara
Umjetnička radionica								Na (njem.) Vrsta drveta			Naš otok GT		
									Alat za pletenje Nepoznati				
										Vrsta oružja AJ			
											KČ Prvo slovo		
												E	

Rješenja iz prošlog broja: NEDJELJA DOBROG PASTIRA.

